

OP DIE VLERKE VAN 'N SNEEUWIT DUIF

Laat ons ons hoofde buig.

Dierbare Here, ons dank U vanaand vir die belofte van die koms van die Here Jesus, waar ons sal ontmoet in 'n groot byeenkoms waar dit nooit sal eindig nie, van vreugdes en liedere, soos ons U loof deur die—die eindelose eeue wat sal kom. Ons vra U seëninge op die diens vanaand. Ons vra U seëning op hierdie tabernakel, op sy personeel, sy pastore, sy medewerkers, hulppastore, en almal.

² Ons vra U om diegene te seën, Here, wat baie myle gekom het om in die diens te wees, lê U hand van genade op hulle, soos hulle terugreis na hulle tuiste. Skenk dit, Here. Mag ons nog baie keer saam vergader in hierdie plek naamlik die huis van God, om te aanbid. Seën hulle wat vanaand ingeskakel is, Here, deur die telefoon. Mag elke ongeredde persoon Jesus Christus, hulle Verlosser, vind vanaand; genees al die siekes en die beproefdes. Vader, U dienaar meld aan vir diens, in Jesus se Naam. Amen!

³ Die Here seën elkeen van julle. So bly om hier te wees vanaand. Ek het net ingekom toe Broer Ernie die laaste deel van sy lied, *Op die Vlerke van 'n Duif* gesing het. Regtig 'n mooi gedig, regtig mooi, en ek—ek weet dis tydlig. So nou, ons is baie dankbaar.

⁴ En aan al julle mense wat ingeskakel is vanaand buite oor die volk, ek wens julle was net hier om hierdie afwagting, verwagtinge op die mense se gesigte te sien soos hulle ingeprop is in die gebou vanaand; 'n wonderlike tyd het.

⁵ Ons wil vir Broer Jack Moore, en Suster Moore bedank, en Broer Noel, Broer Boutliere, Broer Brown, al hierdie medewerkers hier, die hele tabernakel, die hele personeel, dat hulle ons weer uitgenooi het.

⁶ Dit was 'n...regtig 'n...soort van 'n...kan nie sê 'n toeval nie, dit was eenvoudig net die hand van God wat dit uitgewerk het. Daar's 'n broer hier wat 'n droom gehad het 'n tyd gelede, oor hierdie ding wat gebeur het, gesê ek "het gestaan in 'n wit broek, in Indiese mokkassins." En dis net presies hoe ek gestaan het toe ek Broer Jack gebel het vir die diens hier, net presies, (by Carson, Colorado) Indiese mokkassins en 'n wit levi-broek aan; Broer Leo, as jy inluister, ek het jou net binne 'n paar minute daarna ontmoet. So dis wanneer die diens sy geboorteplek gehad het, net daar.

7 Nou dis Sondagaand; ek weet baie van julle sal heelnag vannag ry aan die huis toe gaan, party van julle sal in die oggend ry. Ek het twee dae se ry wat vir my voorlê. En so ons—ons sal julle nie te lank hou nie. En ek het probeer om hierdie 'n outydse aand te maak, die aand wat Broer Brown, en Broer Jack, en almal van ons wat altyd gebid het vir die siekes jare gelede, sou bid vir die siekes op dieselfde manier wat ons toe het.

8 Nou, kan julle my agter aan die agterkant hoor? Ek bly net hierdie mikrofone afstel omdat ek hees is.

9 En so ek wil . . . Net 'n klein ietsie, hierdie klein insident het gebeur. Tog, hulle het my 'n tydjie gelede vertel dat daar 'n broer was, miskien hier in die diens vanaand, wat pas uit denominasionalisme gekom het; wat in Shreveport ingekom het, wou hoor van die Boodskap. En hy het deurmekaar geraak, hy het nie geweet waar hy was nie, so hy't middestad toe gegaan. Hy het mense vergader gesien, hy het gesê: "Is dit waar Billy Branham gaan preek?"

10 Hy het gesê: "Nee, dis waar Billy Graham preek by—by wyse van 'n—'n film."

11 Hy het gesê: "Wel, ek's jammer, ek—ek het die verkeerde plek."

12 Hy het gesê hy het boontoe gekom, hy het gesê: "Nou waarnatoe kan ek gaan, Here?" Gesê hy het begin opstap met hierdie hoofstraat. Ek weet nie waar dit is nie, daar's 'n groot kerk hierbo op die punt. Texasstraat. En daar was 'n groot wit kruis op 'n kerk. Gesê, die Here het vir hom gesê, gesê: "'Hou net aan loop.'" Gesê . . . toe hy daar gekom het, was daar . . . Gesê: "Wel, hier moet wees waar dit is, daar's 'n klomp motors wat rondstaan." En gesê: "'n Bruid en bruidegom het uit die kerk geloop." Dit was gisteraand, daar was 'n troue, ek het dit sien uitkom. Die Here het gesê: "Nou, dis wat dit is. Jy kom uit denominasionalisme uit om in die Bruid in te gaan, om saam met die Bruidegom te gaan." Sien? Sien?

13 Ek het opgemerk aan my vrou, aan die afkom in die straat, hoe die maan en die ster reg bokant daardie kruis gehang het, soos ons nadergekom het daarin. Ek reken ek kyk net na klein dingetjies soos dit, miskien soort van aanvullend tot my geloof in God en my bediening.

14 Ek het vanaand gedink, in Tucson, het dit gebeur dat Victor LaDeaux, hy was hierdie Fransman . . . hy's 'n egte Fransman. Ek dink ek het julle nou die dag gesê, dat toe ek klaar gepraat het, denominasionalisme van egte Christelikheid probeer onderskei het . . . En 'n man het my gegee 'n . . . was soort van kortaf daaroor, van 'n beroemde denominasionele Pinkster kerk.

¹⁵ En toe het Danny Henry, ek dink hy's een of ander filmster se neef of iets, en hy was 'n Baptis; hy het afgehardloop na die platvorm, en net sy arms om my gegooi en gesê: "Broer Branham, ek hoop nie hierdie klink ontheiligend nie, maar daardie kon die 23ste hoofstuk van Openbaring gewees het." En toe hy iets anders begin sê het, het hy in tale begin praat.

¹⁶ En hierdie, drie Franse mense... 'n Franse vrou (groot, gesette vrou, donker gelaat, van Louisiana, sy mag hier sit vanaand) het dit neergeskryf op 'n stuk papier, wat hy gesê het. Toe het Victor LaDeaux, 'n prediker, dieselfde ding neergeskryf; en hulle het notas vergelyk, of sou. 'n Ligtekop man (soort van 'n blonde hare) wat ver agter gestaan het, so ver agter was as wat hy kon, het opgestap gekom, wou daardie notas sien. Hy was die Franse tolk by die V.N. En al drie notas was dieselfde.

¹⁷ En Dit het so gesê:

Omdat jy hierdie moeiliker weg gekies het... Jy het dit gekies, jy het geneem... dit gekies deur jou eie keuse. (natuurlik weet ons dat, Moses sy keuse moes maak)

(gesê) Hierdie is die presiese en korrekte weg, want dis MY WEG.

En wat 'n—wat 'n glorieryke besluit het jy gemaak!... (gesê)... As gevolg hiervan, wag 'n groot deel van die Hemel op jou.

En hierdie in sigself is wat die geweldige oorwinning in die liefde Goddelik tot stand sal bring, en laat plaasvind.

¹⁸ Al drie was dieselfde. Ek het gedink ek het dit in my Bybel gehad vanaand, (ek het daarin gekyk, maar ek het nie), die oorspronklike afskrif daarvan.

¹⁹ Danny Henry ken nie... soos eksself, ken hy skaars goeie Engels, wat nog van Frans. As julle oplet daarin, dis soos die Franse taal, hulle sit die werkwoord voor die bywoord. En die interpretasie van al drie was presies dieselfde.

²⁰ Danny Henry, 'n tyd gelede, hy maak... Danny mag inluister vanaand. Victor LaDeaux luister miskien, want ek verstaan hy's in Tucson. En julle mense in Tucson by die kerk, die tabernakel, die Tucson Tabernakel, waar Broer Green die pastoor is; Broer Victor LaDeaux, verstaan ek is in 'n tentdiens reg aan die voet van Parklaan waar dit uitloop in Hoofweg 80, wat na hierdie kant toe kom. En as julle daarbuite is môre—aand en volgende aand, wanneer ook al hoe lank hy daar sal wees, gaan luister na hom. En Danny mag saam met hom wees. En dit kan wees dat hulle inluister vanaf die tabernakel vanaand, ek weet nie.

21 Danny het net daarna na Jerusalem gegaan, en gesê hy het daar gelê in die graf op die bord . . . klipbord waarop Jesus gelê het, 'n lyk net voor Sy opstanding. En gesê, meteens het ek op sy gedagte gekom; en gesê hy het uitgehardloop, begin huil, en buitentoe geloop. En hy was gelei . . . Hy's 'n man wat goed maak uit klippe, klippe slyp, het ek bedoel. Gesê hy het gegaan waar hulle gesê het die kruis ingekap was, en hy het net laat val . . . het 'n klein stukkie rots afgekap omtrent soos . . . o, 'n vierkante duim, of iets; dit in sy sak gesit, en dit is op hom gelê om dit huis toe te bring.

22 Toe hy het, het iets vir hom gesê: "Maak vir Broer Branham 'n paar mansjetknope daaruit." So hy't dit in die suur gesit, en dit het die kleur verander vanaf die gewone kalksteenklip na 'n bloedsteenklip. En hy het die mansjetknope gemaak.

23 En toe hy hulle vir my gee, hy het dit nie opgelet nie, maar reg deur die middel van beide mansjetknope, loop daardie reguit, nou strook. Ek het hulle aan vanaand, om vir die siekes te bid. Sien, 'n—'n bloedsteenkleur, soos die druppende bloed, met die reguit, nou lyn regdeur. Net presies wat sy profesie gesê het: "die reguit en smal weg"; sien, in die profesie. Ek het dit vir hom gewys.

24 Danny, as jy inluister, jy of Broer LaDeaux, enigee, vanaand gaan die outydse aand wees wanneer ons bid vir die siekes. En ek is bly om hierdie reguit, smal weg te bewandel, die weg van die Evangelie, die weg van die Woord, saam met ons Here Jesus Christus.

25 God seën julle almal. Nou, julle is so aangenaam om mee te praat, ek sal net 'n lang tyd praat en ek sal julle te lank hier hou. Billy het gesê daar is tussen drie-en-vierhonderd mense om voor te bid, so ek sal net moet opskud met ons boodskap so vinnig as moontlik, en dan vir die siekes bid.

26 Nou, aan die mense in Arizona, die volgende Saterdag, is ons oorkant by (kan nooit dink aan die naam van daardie dorp nie) Yuma, Arizona, by die ete. So dan, in Kalifornië, volg ons reguit op in Sondagoggend, na Los Angeles en die plekke wat voorspel is om daar te wees.

27 Vanaand, wil ek 'n teks uit die Skrif neem.

28 Terloops, ek het in 'n kafeteria gesit vandag, die Morrison se Kafeteria; Broer Jack, sy vrou, ek en my vrou. Ons het oorgegaan na Morrison se Kafeteria, om 'n klein tydjie bymekaar te hê, ons was nie uit nie, die vroue was nooit bymekaar nie. Daar was 'n jong kêrel wat opgeloop het na my, sy naam is Green, hy's die pa van Broer Pearry Green. En hy het gesê: "Jy weet, Broer Branham, jy het nou die aand gepraat van 'n 'johnny speld.'" Dis regtig 'n . . . Wat is dit? Haarspeld. Hy het gesê: "Jy het gepraat van 'n 'johnny speld,'" gesê: "ek het vir jou 'n 'johnny speld' gekry." Hy het dit vir my gegee.

²⁹ Nou, dis 'n “johnny speld,” dames, dit sal nie in die hare werk nie. 'n “Johnny speld” hy het gesê—gesê hy het dit vir jare gebruik om die bladsye van sy Bybel plat te hou. So hy het gesê: “Ek sal vir jou 'n egte ‘johnny speld’ gee.” So, Broer Green, as jy hier iewers is of inluister, daardie “johnny speld” is spoggerig, hou dit net reg.

³⁰ Nou ons wil sommer dadelik in die Skrifte ingaan. En ek wil hê julle moet nou saam met my blaai na Psalms 55, en dan ook Matthéüs 3. En my tema vanaand was Broer Ernie se onderwerp: *Op Die Vlerke Van 'n Sneeuwit Duiſ*. Nou, ek sal nie in staat wees om by al die notas en die Skrifte uit te kom wat ek hier het nie, want ek sal net soort van 'n paar van hulle uitlaat, en omdat ek die boodskap belowe het.

³¹ Die Here wil, vir Yuma volgende Saterdagdaand, wil ek preek oor: *Die Toestande Vir Die Wegrapping* as die Here wil.

³² In Psalms 53 . . . verskoon my, Psalms 55:

Hoor . . . (ekskuus? 55, ja, meneer)

O God, hoor my gebed, . . . verberg U nie vir my smeking nie.

Luister na my en verhoor my; in my onrus dwaal ek rond en is verward,

weens die geroep van die vyand, weens die geraas van die goddelose; want hulle stort onreg op my af, en in toorn behandel hulle my as vyand.

My hart krimp ineen in my binneste, en verskrikking van die dood het op my geval.

Vreesloos en bewing koms kom oor my, en die angs oordek my.

Toe het ek gesê: Ag, het ek maar vlerke soos 'n duif gehad, dan sou ek wegvlieg en wegbly!

Gou sou ek my skuilplek soek teen die ontstuimige wind; ek sou vernag in die woestyn! Sela. (Sela beteken “Amen.”)

³³ Dawid, 'n liefhebber van die wildernis, as hy bekommerd geraak het, en die volk hom nie wou glo nie, en die vyande hom aangeval het, het hy gesê: “As ek vlerke gehad het soos 'n duif, sou ek buite in die wildernis invlieg, en daar bly.” Hoeveel het ek daardie selfde ding gedink! As ek my geweer van die muur kon afhaal, my slaapsak, uitgaan in die wildernis en nooit weer terugkeer nie. Ek het die Here gevra of ek kon lewe om dié dag te sien. . . ek wil nooit 'n begrafnisdienste hê nie, ek het gesê: “As ek net kan uitgaan in die woud iewers, ou ‘Blondie’ teen die boom kon neersit. . .”

³⁴ Dis my geweer, verskoon my, ek—ek—ek sê dit omdat my vrou daar sit. Julle weet, daardie geweer wat 'n Broer hier vir

my gegee het jare gelede, ek het vyf-en-vyftig stuks wild daarmee geskiet, sonder om 'n skoot te mis, party van hulle sewe-tot agthonderd jaarts. Ek noem dit "Blondie," want my vrou is 'n brunet, so sy het gesê ek dink meer van die geweer as wat ek van haar dink. Maar . . .

³⁵ So, ek—ek sou dit graag teen 'n boom wou sit, en sê: "Here, laat Joseph dit eendag kry." Ek sou graag die vlerke van 'n duif wou neem en wegvlieg.

³⁶ Maar net soos eenkeer bo in die berge, en 'n arend dopgehou, en hom sien wegvlieg (julle ken my storie daarvan), het ek gesê: "Dis goed om hier te wees, Here; soos Petrus gesê het: 'ons kon drie tabernakels bou.' Maar onderaan die voet van die berg, wag die siekes en die beproefdes, die verlore nes en sterwendes wag." So laat ons doen wat ons kan terwyl dit dag is, en eendag sal daar wees 'n . . . die vlerke van 'n wit Arend sal afkom, Hy sal ons wegdra.

³⁷ Nou in Matthéus 3:16, wil ek graag 16 en 17 lees:

En nadat Jesus gedoop was, het Hy dadelik op uit die water uitgeklim, en meteens gaan die hemele vir Hom oop, en Hy sien die Gees van God soos 'n duif neerdaal en op Hom kom.

En daar kom 'n stem uit die hemele, wat sê: Dit is My geliefde Seun in wie Ek 'n welbehag het. (Met ander woorde: "in wie Ek 'n welbehag het om in te woon.")

³⁸ Nou wil ons 'n paar minute praat oor hierdie voël. 'n Duif was altyd een van my gunsteling voëls. En gedink aan 'n duif, 'n duif is eintlik . . . en 'n "pigeon" is dieselfde voël. 'n "Pigeon" is 'n mak duif. Hulle is albei dieselfde familie. Ek het dit opgesoek en dis dieselfde familie. 'n "Pigeon" en 'n duif, hulle is albei van die selfde familie. Die gewoontes van hierdie voëls is besonders.

³⁹ Ek het hier gepreek, 'n paar jaar gelede, in 'n tentdiens hierbuite saam met Broer Moore, oor: *Die Lam En Die Duif*, ek neem aan julle onthou dit almal; en hoedat die duif die skoonste voël is wat ons het, en die lam is die saggeaardste dier wat ons het. Hulle is altwee offervoël en dier.

⁴⁰ Hoe pragtig is dit hier getipeer as Jesus wat die Lam is, en God wat die Duif is. En die duif sou nie gaan sit op 'n wolf nie, sy geaardheid is nie reg nie. Dit kan nie op 'n hond gaan sit nie, sy geaardheid is nie reg nie. Dit moet op 'n lam wees; die twee geaardhede moes dieselfde wees. En dis hoe ons moet wees, ons geaardhede moet verander word van die brullende sonde na die saggeaardheid van 'n lam.

⁴¹ En het julle opgelet die Duif het die Lam gelei? En let op, die Lam het alles opgeoffer wat Hy gehad het, aan die Duif. En kyk waarheen die Duif Hom gelei het: na kruisiging vir die sondes van ons almal.

42 Nou, die Duif van... God wou Sy Seun voorstel, Hy is voorgestel deur die skoonste en saggeaardste dier op die aarde, 'n aardgebonde skepsel; maar toe God Homself in die hemele voorgestel het, was deur die saggeaardste en skoonste voël wat daar in die hemele is, 'n duif.

43 Nou, duiwe varieer, daar's baie verskillende variasies van hulle. Gewoonlik is ons tortelduif soort van 'n grys voël. En dan is daar 'n oggendduif, en dan is daar die aandduif. Daar's ook naamlik die senoraduif, wat ons by die huis het, hy's 'n klein, grys kêrel; klein ou kêreltjie met rooi strepe op sy vlerke. Daar's baie verskillende soorte duiwe, en hulle varieer in kleur. So is daar dieselfde ding in die "pigeons".

44 Nou, die duif is 'n baie vreemd geboude duif, want sy gewoonte is dat hy nie enigiets kan eet wat onrein is nie; hy kan dit net nie doen nie, want hy's nie daarvoor gebou nie.

45 Nou, ek het altyd gepraat van die duif wat die simbool van God is, en die kraai wat die simbool van 'n skynheilige is. 'n Kraai kan buite op 'n ou dooie karkas sit en eet, heeldag lank, en reguit uitvlieg in die veld, en koring eet saam met die duif. Maar die duif kan wel koring eet, maar dit kan nie die dooie karkas eet nie. Sien? Hy kan dit net nie doen nie, hy kan dit nie uithou nie. En ek het gewonder hoekom hy dit nie kan doen nie; hulle is albei voëls, albei voëls. Maar hoekom? Dis hulle bou.

46 En dis hoe dit is met 'n ware Christen. 'n...net 'n denominasionele Christen kan enigiets uithou, maar 'n ware, wedergebore Christen kan nie die dinge van die wêreld uithou nie. Hy's anders gebou.

47 Ek het uitgevind dat die duif nie enige gal het nie. Daar's geen gal in 'n duif nie, want hy't dit nie nodig nie.

48 So, dit is hoe dit met 'n Christen is, hy het nie enige bitterheid nodig nie, sien, want hy kan slegs die kos van God eet. En dit het nie bitterheid nodig om dit op te los nie; het liefde nodig, sien, so hy...om die kos op te los. Bitterheid: "O!" sê hulle: "wel..." Hulle verskil Daarvan. Maar liefde ontvang Dit altyd, die Woord van God.

49 Nou, hy het geen gal nie, so daarom kon hy nie...dis net teen hom om enigiets slegs te eet. En as hy sou, sou dit hom doodmaak. Maar daar's geen gevaar nie, hy gaan dit nie eet nie (uh-huh), want hy het geen aptyt daarvoor nie.

50 En dis hoe dit is met 'n ware Christen. Weet julle dat 'n ware Christen nie enige sonde het wat enigsins aan hom toegereken word nie? Dawid het gesê: "Geseënd is die man aan wie God nie sonde toereken nie." Wanneer jy gewas is in die Bloed van die Lam (nie deur skyngeloof nie, maar regtig die—die Bloed van die Lam), reken God niks toe aan jou wat

gedoen word nie, want jy's onder die Bloed, en Hy sien dit nie. Daar's 'n Bloedofferhande; die enigste ding waarin Hy jou kan sien, is hoe Hy jou gesien het voor die grondlegging van die wêreld, toe Hy jou naam geplaas het op die Lam se Boek van die Lewe. Dis al waarna Hy kan kyk, want jy is verlos van alles wat ooit gedoen is, jy's gewas in die Bloed van die Lam. Daarom is daar geen gal in jou nie, daar's geen onrein gewoonte in jou nie, omdat die Bloed van die Lam dit gedoen het; en God kan nie sonde aan jou toereken nadat jy 'n sondoffer het wat daar vir jou lê en wag nie.

⁵¹ “Wel,” sê jy: “dit gee my dan baie ruimte, Broer Branham, ek kan doen wat ek wil.” Ek doen dit altyd; altyd. Maar wanneer 'n man regtig kan sien wat Jesus vir hom gedoen het, en omdraai en iets teenstrydig doen met Hom, wys dit hy het nooit Christus ontvang nie.

⁵² Ek het 'n klein vroujie wat daaragter sit. Sy's tien jaar jonger as ek, en so grys soos wat ek is. Die rede is omdat sy gestaan het tussen my en die—en die buitewêreld. As ek sou oorsee gaan, en ek sou... Sou hierdie nie 'n soort familie gewees het om in te woon, as ek my familie om my sou vergader en ek sou sê: “Kyk hier, Mev. Branham, jy wil besef dat jy Mev. William Branham is. Jy sal nie enige ander mans hê terwyl ek weg is nie. Moenie jy ogies maak vir enige ander man nie,” en al hierdie dinge. “Moet jy glad nie flankeer nie. As jy dit doen, wanneer ek terugkom, gaan ek jou skei.”

⁵³ En sy sou omdraai en sê: “Nou, my goeie man, ek wil vir jou ook iets sê. Jy sal nie enige ander vrou uitneem terwyl jy weg is nie. Jy sal nie *dit* en *dat* doen nie. As jy dit doen, ag jouself net as geskei wanneer jy huis toe kom.”

⁵⁴ Nou, sou dit nie 'n liefdevolle familie wees nie? Sien? Nee! As ek haar regtig liefhet... Hoewel ek glo as ek 'n fout sou maak het en gly en iets verkeerd doen, ek glo sy my sou vergewe daarvoor omdat sy my liefhet. En as sy het, glo ek dat ek haar daarvoor sou vergewe; beslis, omdat ek haar liefhet. Maar as ek haar so liefhet, solank ek haar so liefhet, het sy geen bekommernis nie. Hoewel sy my sou vergewe, sou ek haar vir niks seermaak nie. Ek—ek—ek sou die skuldigste kêrel in die wêreld voel, ek sou nie kon wag vir die oomblik om haar te vertel wat ek gedoen het nie, want ek het haar lief. Wel, dis... As ek haar liefhet met *phileo* liefde soos daardie, hoeveel groter sal my *agapao* liefde vir Jesus Christus wees?

⁵⁵ Hoewel ek 'n sigaret mag rook, ek het nooit in my lewe nie; maar hoewel ek sou, Hy my daarvoor mag vergewe, ek glo Hy sou. As ek 'n drankie geneem het, ek het nooit in my lewe nie, maar ek glo Hy sou my daarvoor vergewe. En ek het Hom te lief, (God, help my) ek wil nie enigiets soos daardie doen nie; sien, want ek het Hom lief. Daardie goed is weg van my, want

toe Hy my verander het van 'n kraai na 'n duif, het dit 'n verskil gemaak, my aptyt en dinge het my verlaat; dan word sonde nie vir my toegereken nie, omdat ek nie bedoel om dit te doen nie, dis nie in my om dit te doen nie.

56 Nou nog 'n groot ding omtrent hierdie duif. Hy's 'n vreemde voël. Het julle ooit al die voëls gesien. . .

57 Een van my gunsteling voëls is 'n rooiborsie. Nou, julle seuns hou op om te skiet na my rooiborsies, sien, want ek wil nie hê julle moet dit doen nie. My rooiborsie, julle weet hoe hy sy rooi bors gekry het? Julle weet, eendag was daar 'n Man wat gesterf het op die kruis, niemand wou Hom help nie, God het die Man verlaat, en Hy was sterwend. Sy hande het spykers in hulle gehad, Sy voete en Sy sy het gebloei, kroon op Sy hoof en dorings, bloed wat loop oor Sy gesig. En daar was 'n klein voëltjie wat verbygegaan het, 'n klein, bruin voëltjie. En Hy het daarna gekyk, was. . . gedink dit was die jammerlikste gesig wat hy ooit gesien het. En hy het geweet hy was net 'n klein voëltjie, maar hy het gekyk na daardie yslike groot, ou wrede Romeinse spykers, wat in Sy hand ingeslaan is, en hy het ingevlieg met sy klein bekkie, en probeer om hulle los te trek. Hy het sy bors heeltemal gebaai met bloed, van toe af was dit rooi. Ek wil ook my bors beskerm hê deur Sy Bloed, Dit verdedig wanneer ek kom om Hom te ontmoet. Ek hou van 'n klein rooiborsie.

58 Maar, julle weet, 'n klein rooiborsie moet 'n bad neem; maar, julle weet, 'n duif hoef nie; nee. Hy het 'n sekere soort olie binne—in hom, wat hom olie en hom skoonhou van binne na buite. Weet julle dit? Die duif het! Die duif olie homself. Het julle ooit een opgetel, daardie reuk aan hom geruik, 'n "pigeon" of iets? Dis olie wat binne—in hom gemaak word. Sy liggaam maak 'n olielkier wat sy vere altyd skoonhou aan die buitekant, omdat hy van binne na buite skoon is. Dis reg. Hy's 'n wonderlike klein voëltjie.

59 Nou, ek weet julle kan hulle hier jag, dink ek, in Louisiana. Moet dit nie doen nie! O, ek kon dit nie doen nie. Ek reken as ek honger was, sou dit goed wees, maar ek—ek kon net nie die sneller op een van hulle trek as ek moes nie.

60 Daar's. . . 'n Duif het 'n groot vreemde ding in ons familie. Eendag toe my ouma. . . Sy het gekom van hierbo in Kentucky, van die Cherokee reservaat af. Sy was sterwend, 'n klein vroultjie, en sy was. . . Hulle het. . . Ek dink hulle noem dit scrofula of iets, sy was sterwend. En oupa het gekniel langs die bed; terwyl Mamma, Tant Birtie, Tant Howlie, en hulle almal om die bed gekniel het. Oom Charlie, (klein ou vierjaar oue seuntjie) die babatjie. Mamma, die oudste, wat omtrent twaalf jaar oud was. En sy het haar swart hare uitgekam op die bed, en sy het begin sing: "Rots van die Eeue, geklief vir my, laat

my skuiling in U kry,” toe sy sterwend was. Oupa, op daardie tydstip, was nie ’n Christen nie. Ek het hom gedoop op sewe-en-tagtig jaar oud, in die Naam van Jesus Christus, by die voet van die rivier daar waar die Engel van die Here verskyn het.

⁶¹ Maar terwyl sy hierdie lied gesing het, met haar swak klein handjies in die lug, het ’n duif by die deur ingevlieg gekom, soontoe gekom, bo-op die bed gaan sit, begin koer. God het haar siel geneem.

⁶² Ek het oorgegaan na London, Engeland, saam met Broer Jack en saam met Broer Gordon Lindsay, en daar was ’n vrou met die naam van Florence Nightingale (maak aanspraak om te wees, dink ek, ’n agterkleindogter of iets van die oorlede Florence Nightingale) wat vir my baie briewe geskryf het. Sy was onder in Suid-Afrika, sterwend met ’n kanker. En sy het ’n foto gehad; julle het dit in die boek gesien. Ek het nooit ’n sterfling soos daardie in my lewe gesien nie. Broer Jack, dink ek, was saam met my daardie dag. Ons het in ’n prediker se huis ingegaan, by die pastorie, net agter die kerk waar hulle haar gebring het.

⁶³ Terwyl ons nog buite was op die...waar die vliegtuig geland het, het hulle ons geroep, en sy was toe daar in ’n ambulans; is opgevlieg van—van onder in Suid-Afrika, in die wete dat ek na Engeland sou kom op daardie tydstip. Die prediker het haar na die pastorie geneem, so ons het soontoe gegaan om vir haar te bid.

⁶⁴ Ek het baie siek mense gesien, maar haar klein armpies het nie meer as ’n duim breed gelyk nie, haar—haar skedel waar dit bymekaar kom, kon jy dit sien. En sy...haar bene, ver hierbo by haar heupe, was nie meer as *dit*, omtrent twee duim breed nie, net die been. En sy kon nie haar hande oplig nie, sy was te swak om haar hande op te lig. En sy het probeer om iets te sê, en ek kon haar nie verstaan nie. En toe ek uiteindelik gehoor het, ek dink deur ’n verpleegster, het sy gesê: “Broer Branham, bid dat God my sal laat sterf.” Sy kon nie...wou nie lewe nie. En ek het opgemerk, en trane het afgeloop langs die kant van die been van haar gesig. Waar sy genoeg vog in haar gekry het om te huil, weet ek nie; want haar are was platgeval, en sy was in ’n verskriklike toestand. Gekom om te bid vir die siekes, kon ek nie bid vir haar om te sterf nie. Maar sy het net gelyk asof sy nie kon sterf nie, sy het net aangehang.

⁶⁵ Ek het neergekniel saam met julle pastoor, in die kamer, om te bid. En toe ek gekniel het om te bid, het ’n klein duifie opgevlieg by die venster; begin koer. Toe ek klaar gebed het, ek het gedink dit was ’n troetelduif daar iewers, mistig buitekant, soos Engeland is, die Britse Eilande daar. En hierdie klein duifie het opgehou koer, en weggevlieg. Ek het oorgestap en hande gelê op haar, en die Naam van die Here aangeroep. En die vrou is ’n yslike groot, sterk vrou vandag, op die vlerke van ’n Duif.

⁶⁶ Hy hou homself skoon van die binnekant af. 'n Christen doen dit ook, hy reinig hom van binne af. Dit hou die haat. . . Hy het nie enige gal nodig om enigiets te verteer nie, want hy eet dit nie. Sien? Hy's skoon van binne na buite.

⁶⁷ Nou, ons let op dat hierdie voël. . . Ek het baie dinge hier neergeskryf, maar die horlosie bly omloop. Hierdie voël was ook gebruik in die Ou Testament vir offerande, vir 'n versoening en vir reiniging. Laat ons net hier verwys na een in Génesis 15:9. Laat ons dink aan hierdie vers net vir 'n oomblik. Nou, Abraham was. . . het God hier gevra, hoe Hy dit sou doen. En God maak Sy Woord terug aan Abraham, en Hy doen dit op 'n snaakse manier. Begin met omtrent die. . . Laat ons begin by die eerste vers, ek hou nie daarvan om dit te vinnig te doen nie.

Na hierdie dinge het die Woord van die HERE tot Abraham gekom in 'n gesig. . . (Sien, Abraham was 'n profeet, so hy het gesigte gesien). . . Vrees nie, Abraham, Ek is vir jou 'n skild en. . . loon. . . baie groot. (Jehova-Mannasa, sien)

Toe vra Abraham: He. . . , Here HERE. . . (let op, hoofletter H: "Here HERE." Elohim! Sien?). . . Here HERE. . . (in die gesig). . . wat wil U my gee, aangesien ek sonder kinders heenga en die erfgenaam van my huis die Damaskéner, Eliëser is?

Verder het Abram gesê: Aan my het U geen nageslag gegee nie; so sal dan die bediende van my huis my erfgenaam wees.

Toe kom die Woord van die HERE tot hom en sê: Hierdie een sal u erfgenaam nie wees nie,

Hom klaar 'n belofte gemaak, julle weet. Nie. . . Sien, net toe sou Abraham gefaal het, maar die belofte is onvoorwaardelik; die verbond, onvoorwaardelik.

. . . maar die een wat uit jou liggaam sal voortkom, hy sal jou erfgenaam wees. (En hy's nou 'n honderd jaar oud.)

Daarop lei Hy hom uit na buite met die woorde: Kyk nou op na die hemele en tel die sterre as jy hulle kan tel. En Hy sê vir hom: So sal jou nageslag wees. ('n Man sonder 'n kind, en nou 'n honderd jaar oud.)

En hy het in die HERE geglo; en Hy het hom dit tot geregtigheid gereken.

Verder het Hy vir hom gesê: Ek is die HERE wat jou uitgelei het van Ur, uit die Chaldeërs, om jou hierdie land in besit te gee. Kyk, Here. . . of Here. . . waaraan sal ek weet dat ek dit in besit neem?

En Hy antwoord hom: Neem vir My 'n driejaaroud vers en 'n driejaaroud bokooi, . . . (hou nou die drieë dop: "driejaaroud") . . . en 'n driejaaroud ram en 'n tortelduif en 'n jong duif. (Beide dieselfde mense, beide dieselfde ding. Sien, dit was in 'n offerande gebruik wat hy Jesus voorafgeskadu het.)

⁶⁹ Die verbond is gemaak . . . Julle weet, hoe hy hulle uitmekaar gesny het, en hoedat hierdie . . .

⁷⁰ Of die ou tye, toe hulle geneem het . . . 'n verbond gesluit het, sou hulle neem en die—die ooreenkoms opskryf. En 'n dier doodmaak, tussen dit staan; die verbond in twee skeur, een persoon het een deel geneem . . .

⁷¹ Soos die Chinese wassery altyd gemaak het. Die Chinees hier, hy kon nie Engels skryf nie, so hy het daarop geskryf en 'n stukkie papier afgeskeur en 'n deel aan jou oorhandig. En julle—julle onthou die Chinese wassery toe hulle dit altyd gedoen het. En jy . . . hulle—hulle twee punte moes ooreenstem, om jou klere te kry. Sien, jy kon hom nie kul nie, want hy het die ander end daarvan gehad. Jy mag jou naam weer afskryf, maar jy kan nie daardie papier weer skeur nie. Sien? So, hy het gehad . . . dit moes dieselfde stukkie papier wees.

⁷² So dis hoe hulle dit gedoen het in die Oosterse dae, lank . . . of lank gelede in die Oosterse dae. Hulle sou 'n dier doodmaak, daar tussen—in staan, die stuk bokvel uitmekaar skeur, een het een geneem . . . En wanneer die verbond bevestig is, het hulle die stukke bymekaar gebring, en moes hulle presies inskakel.

⁷³ Nou, wat God hom hier wys is dit, oor hierdie offers, spreek van Christus; dat hoe God vir Jesus na Gólgota geneem en Hom uitmekaar geskeur het, en die liggaam opgeneem het in die Hemel, en die Gees afgestuur het na ons, dat dieselfde Gees wat op Hom was op jou moet wees, om in te skakel by die Liggaam, om die Bruid aan die endtyd te wees. Sien? Sien? Dis reg. Sien? Sal nou nie 'n denominasie wees nie. Dit sal die Woord wees, wat Hy was. Sien?

⁷⁴ Maar soos daardie Woord na die Woord toe gekom het, soos sel in 'n mens. Jy weet, wanneer jou—jou liggaam gebou word, is dit nie een sel van 'n mens, volgende van 'n hond, en volgende van 'n vark nie. O, nee, nee. Dis alles menslike sel. Dis hoe die Liggaam van Christus is, die *hele* Woord van God. Nie net deel Daarvan nie, een of ander tradisie Daarby gevoeg nie; nee, dis die *hele* Liggaam van Christus.

⁷⁵ Nou, ons vind hier uit dat hy beide 'n tortelduif en 'n jong duif gebruik het, omdat hulle dieselfde familie is. Nou, jy altyd . . .

⁷⁶ So let op (ek verwys net na 'n paar van hierdie Skrifte) Levitikus 12, en die 6de vers. Ons vind hier dat die orde van 'n

vrou wat gereinig is; as die vrou 'n baba gehad het, moes sy wag. As dit 'n seun was, moes sy wag vir drie-en-dertig dae voordat sy die gemeente kon binnegaan met die duiwe, vir reiniging. As sy 'n dogter gehad het, moes sy ses-en-negentig dae wag, voordat sy die gemeente kon binnegaan.

⁷⁷ Nou vind ons hier die 6de vers.

En as die dae van haar reiniging in die geval van 'n seun of 'n dogter verby is, moet sy 'n jaaroud lam as brandoffer en 'n jong duif of tortelduif as sondoffer bring na die ingang van die tent van samekoms, na die priester toe;

⁷⁸ Sien, sy kan nog nie inkom nie, want haar dae is nog nie verby nie, maar sy kan hierdie aan die—die priester by die deur gee, vir haar offerande. Sien, of 'n tortelduif of 'n jong duif. Hulle is albei dieselfde familie.

⁷⁹ Nou dit—nou dit is gebruik vir versoening, en in die versoening van sonde, een duif. Of van melaatsheid, wat 'n tipe is van sonde, het jy twee duiwe gebring: een se kop is afgehaal, onderstebo gedraai en gebloeï op die ander een; en dan is die ander duif vrygestel. En wanneer die duif gevlieg het, het hy die grond gebaai met die bloed van sy maat, en die bloed het uitgeroep na God: "Heilig! Heilig! Heilig is die Here God!"

⁸⁰ Kan julle nie die sterwende maat, Jesus Christus, sien nie? Is doodgemaak en op ons gesprinkel, dat ons kan vrygaan, en uitroep "Heilig! Heilig! Heilig! tot die Here." Watter pragtige tipes. Wens ek het 'n stem gehad.

⁸¹ Nou tipeer die groot Heilige Gees soos ons pas gelees het in Openbaring 3:16; gebruik deur God vir tekens, was hierdie duif.

⁸² Noag is 'n teken gegee, soos die broer pas daarvoor gesing het. God was ontevrede, en daar was niks wat Sy oordeel sou keer nie, want Hy het gesê: "Die dag dat julle daarvan eet, daardie dag sterf julle." En Noag het genade gevind by God en het 'n ark gebou volgens die konstruksies... die instruksies, liewer, wat Hy hom gegee het. En hy het gedryf.

⁸³ Ek kan voorstel sy... wat gebeur het in daardie dae toe hulle gesê het: "Hierdie ou man bo-op die heuwel, 'n ou fanatikus, wat 'n ark bou, sê: 'Dit gaan reën,' en dit het nog nooit gereën nie." Maar dit...

⁸⁴ Noag het gesê: "Dit gaan in elk geval reën."

⁸⁵ En dan weet ek die dag wat hulle ingegaan het, ek dink wat... kan nie dink aan watter dag dit was nie, ek dink die sewentiende dag van Mei. Noag het by die ark ingegaan, en God het die deur toegemaak.

⁸⁶ En die wolke het begin kom, die reën het begin val, die riole het begin volloop, die fonteine van die dieptes het

oopgebreek, en die fonteine het almal hulle water uitgespoeg. Uiteindelik het mense in die huise ingegaan, opgeklim. Die ou ark het net daar gestaan net dieselfde.

⁸⁷ Naderhand toe genoeg om haar begin kom het, het sy hoër en hoër begin oplig. Die mense het aan die deure geklop en begin skree, maar dit het nie—nie gehelp nie, Noag kon nie die deur oopmaak nie. God het dit gesluit, God is die enigste een wat dit kan oopmaak.

⁸⁸ So is dit by ons Ark, Jesus Christus; God het die deur vir ons oopgemaak by Gólgota, Hy sal dit sluit net so seker as Hy dit oopgemaak het.

⁸⁹ En dit het gedryf, en aan en aan, miskien 'n myl diep bo-oor die aarde, toe hierdie aarde uit die pad gerol het. . . van die—die. . . sy gewone wentelbaan. En om en om het dit gegaan, en stukke, en bome, en bokant die berge ensovoorts, gekantel vir veertig dae en nagte.

⁹⁰ En toe die winde begin ophou. . .

⁹¹ God se toorn is verskriklik. Sy liefde is suiwer en Goddelik; en Sy toorn is net so Goddelik—net so Goddelik as wat Sy liefde is, want, Hy moet oordeel fel, want Hy is 'n regter. Hy's 'n wetgewer, en wet sonder straf is nie wet nie. So die wet moet 'n straf hê. En wanneer jy God se wette oortree, dis wanneer jy gestraf word.

⁹² Nou let ons op dat na Noag daarbo gedryf het, sonder twyfel seesiek van al daardie gebrul en dobber, en die toorn van God wat slaan en breek, en krete ensovoorts. Toe het dit begin stil word, niks het gebeur nie. Dae het verbygegaan, niks het gebeur nie. Miskien het die kosvoorraad vir die diere ensovoorts laag geword, niks het gebeur nie. So hy het gedink: "Wonder. . . ek kan nie buite sien nie."

⁹³ Die ark is so gemaak (wanneer jy eenmaal daarin is), daar was net een venster daarin, en dit was reg in die bokant. Jy kon nie na die kante toe kyk nie, jy kon geen kant toe kyk, behalwe reg boontoe nie. En dis hoe die Ark, Jesus Christus, is. Jy kan nie na die volgende kêrel kyk nie, jy kan na niks anders as Christus kyk, wanneer jy in die Ark is, want daar is net een deur, en Hy is daardie Deur waarvan ons vanmôre gepraat het. Jy moet bly opkyk: "Want hy wat sy hand aan die ploeg slaan en net draai om terug te kyk, is nie werd om te ploeg nie."

⁹⁴ Nou, soos in hierdie ark. . . En hy kon lig sien, en miskien sonlig, maar hy het gewonder waar hy was. Die ark het steeds gedryf, hy kon die golwe teen die kante hoor, maar hy het geweet dat daar baie dae was, sekerlik moes die water teen daardie tyd gedaal het. So hy het gegaan en 'n onbetroubare voël gekry, gevaarlik, en hy het *hom* probeer, en hy het *hom* uitgestuur. Hy was 'n kraai, en daardie kraai het nooit

teruggekeer nie, want hy het plesier daarbuite gevind, buitekant die ark van God. Hy het van een ou dooie liggaam na die ander gevlieg, die karkasse geëet en die aas wat op die water gedryf het; en hy was heeltemal tevrede.

⁹⁵ So na verskeie dae het hy weer probeer, want hy het geweet. . . Hy wou nie uitstap in die toorn van God nie. So hy het 'n duif vrygelaat. En hierdie duif was van 'n ander geaardheid as die. . . Dit was nie 'n aasvoël nie, nog minder is dit 'n aasvreter, dit kan slegs die skoon suiwer goed eet. En dit was so tevrede omdat dit niks kon vind behalwe om die sole van sy voete op te sit nie, dat dit teruggekeer het na die ark. Noag het gesê: “Wel, die vloed is steeds aan.”

⁹⁶ Toe het hy nog 'n paar dae gewag, en hy het weer uitgestuur; soos sy gebed: “O God, is U toorn afgekoel? Is—is—is U toorn verby, Here? Is dit alles klaar?” En hy het gesê: “Nou, as ek haar hierdie keer uitstuur, mag sy daarbuite bly as die vloede gesak het, mag sy bly.” Maar hy het haar uitgestuur deur geloof, en toe toe sy uitgegaan het daarbuite, gelei deur God, het sy 'n hulsblaar van 'n boom afgebreek, en teruggevlieg en weer aan die venster gepik.

⁹⁷ God het 'n duif gebruik vir 'n teken. Sy het teruggekom en gesê dat die “vloed verby is,” en toe het God die deur oopgemaak, en hulle het uitgegaan. Dis Génesis 8:8.

⁹⁸ Ook gebruik in Matthéüs 3:16, weer toe God se toorn op die aarde was. En daar was geen manier nie, die donkerste van nag, middernag, die kerke het die dinge so verdraai tot daar geen manier was om daar uit te kom nie. En daar was vals leraars, alle soort dinge wat opgekom het, alle soorte uitsprake wat opgekom het, maar God het weer 'n duif gebruik. Dit het Hom behaag, Sy Seun Jesus het Hom soveel behaag, dat Hy Hom geïdentifiseer het.

⁹⁹ Nou, hulle kon nie glo dat hierdie baba wat gebore is daaronder in 'n stal in daardie krip hooi. . . voor sy vader en moeder, veronderstel om te wees, getroud was. Hulle kon hulle nie verbeel dat God enigiets soos daardie sou gebruik nie. So Hy moes geïdentifiseer word aan die wêreld; en daardie dag onder op die rivier, toe Hy afgeloop het om Homself as God se Meesterstuk te bewys (waarvan ek gepraat het vanmôre). . . Toe Hy gehoorsaam was om in die water in te loop. . .

¹⁰⁰ Nou, as jy daar oplet, daar's 'n groot les. Johannes was die grootste man op aarde, in daardie tyd. Jesus het gesê: “Daar was nooit 'n man gebore uit 'n vrou, so groot soos hy,” tot daardie tyd nie. En hy was 'n profeet. Glo julle dit? Nou, onthou, as die Woord van God na enigiets sal kom in die land, sal dit 'n profeet wees. Dis altyd God se manier. Glo julle dat Jesus die Woord gemanifesteer in vlees was? So daar's net een manier wat Hy kan kom om bekendgestel te word; nie deur die priesters nie.

¹⁰¹ Hy het nie soontoe gegaan en gesê: “Kajafas, sal jy My bekend stel?” nie. As Hy het, sou Hy dieselfde fout gemaak het wat Dawid in ons les nou die dag, gemaak het, sien, as Hy opgegaan het na die kerk, en gesê het: “Sal jy My bekend stel?”

¹⁰² Let net op toe Hy gebore is, selfs. Toe Hy gebore is, is Hy gebore in die skaduwee van die kerk. En hulle het waarskynlik die klokke gelui en alles, maar dit was skaapwagters wat Hom herken het, en Magiërs. Sien?

¹⁰³ En hier is Hy nou, aan . . . gereed vir Sy bediening. En as Hy die Woord is . . .

¹⁰⁴ Volgens God se groot plan, kan die Woord slegs . . . “Die Here God doen niks voordat Hy Dit eers openbaar aan Sy dienaars die profete nie.” Dis altyd Sy patroon, moet wees; toe die Seëls oopgemaak is, toe enigiets anders. Enige belangrike gebeurtenis wat plaasvind in die aarde, openbaar God dit aan Sy profete.

¹⁰⁵ En Johannes was die profeet, want hy het geprofeteer: “Hy sou kom.”

¹⁰⁶ Toe af langs die kant van ’n heuwel eendag . . . toe ’n bespreking aan die gang was, ’n klomp priesters rondgestaan het. En hulle het gesê: “Wil jy vir my sê dat jy jouself ’n ‘profeet’ noem en daar oorkant staan in daardie modder?” (nie in ’n kerk nie, want hulle wou hom nie hê nie) “Staan oorkant in daardie modder, en sê my dat die uur gaan aanbreek wanneer die groot Jehova wat hierdie offerandes verordineer het, wanneer groot Jehova wat hierdie tempel gebou het, wat daarin ingekom het as ’n Vuurkolom: ‘die dag sal aanbreek wanneer daardie daaglikse offerande weggeneem sal word?’”

¹⁰⁷ Hy het gesê: “Daar sal ’n Man kom, en Hy’s nou onder julle (iewers daarbuite), en *Hy* sal die sonde wegneem.” Die priester het hom vererg vir hom.

¹⁰⁸ Johannes het opgekyk! Nou, wat is hy? Die profeet! En hier is die Woord, daar kom die Woord wat reguit na die profeet kom, reguit na die water. Johannes het gesê: “Aanskou, die Lam van God wat die sonde van die wêreld wegneem; daar is Hy, dis Hy.” Jesus het nooit ’n woord gepraat nie, reguit in die water ingeloop. En ek kan daar sien, wat in daardie water staan (dink aan ’n drama), twee van die grootstes wat ooit die aarde getref het: God die Woord, en Sy profeet.

¹⁰⁹ Let op, die Woord het na die profeet gekom in *hierdie* bedeling van genade, in die water (uh-huh). Ek het gedink julle sou dit snap (uh-huh). In die water! Die eerste openbaring van die Woord was in die water! Sien julle nou waar die Bruid begin het, die Aandlig Boodskap? In die water. Die Woord, ware Woord, nie vermeng met geloofsbelydenisse nie, maar het na die profeet toe gekom in die water, deur die water.

110 Let op! Kan julle julle voorstel die oë van die Woord en die oë van die profeet wat in die water ontmoet? O, dis te veel vir my. Daar het die profeet gestaan, daar het die Woord gestaan, wat in mekaar se oë kyk. En die profeet het gesê: “Ek het nodig om deur U gedoop te word, hoekom kom U na my toe?”

111 En die Woord het gesê . . . Dit moet waar wees.

Nou laat my 'n drama hier gee:

112 “Johannes, jy's 'n profeet, jy ken die Woord.” Sien? “Jy herken My, jy weet wie Ek is.”

113 “Ek het nodig dat U my doop,” het Johannes gesê.

114 Jesus het gesê: “Laat dit nou toe. Dis presies reg, jy het nodig om deur My gedoop te word. Maar onthou, Johannes, as 'n profeet, is dit betaamlik vir ons, of pas dit ons (as die Woord *en* die profeet), dat ons *elke* Woord vervul (uh-huh). Want, Johannes,” (hier's die openbaring nou) “Johannes, jy weet wie Ek is, Ek is die Offer. En volgens die Woord van God, moet die offer gewas word voordat dit aangebied kan word vir offerande.” Is dit reg? Die Woord. . . “Die lam is gewas en dan aangebied vir offerande, en Ek is daardie Lam. En Ek moet gewas word voordat Ek aangebied kan word vir die wêreld as 'n offerande. Laat dit nou toe, Johannes, want so pas dit ons, as die Woord en die profeet saam.”

115 Wel, daar kan nie 'n fout wees nie. Nou, elkeen van hierdie dinge . . .

116 Nou, kyk, as dit nie daardie presiese opset was nie, sou Johannes soos enige van die res van ons gewees het; so hulle sê: “Ja, ek—ek weet wie u is, Here.”

117 “Wel,” het Hy gesê: “wag 'n oomblik, Ek is die Woord (uh-huh). ‘Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van *elke* Woord.’ Eva het een weggelaat uh-huh, maar jy moet *elke* Woord neem. En Ek is daardie Offer, en Ek moet gewas word voordat Ek aangebied kan word. Maar wat jy gesê het, Johannes, is waar.”

118 Johannes as 'n profeet, in die wete dat die Woord vervul moes word, het hy dit toegelaat en Hom gedoop. En toe Hy opgerig is uit die water, daar het die Boodskap uit die Hemel gekom op die vlerke van 'n Duif: “Dit is My geliefde Seun.” Hy het die Verlossingsboodskap van genade op die vlerke van 'n Duif gestuur, wat afgevlieg gekom het uit die hemele. “Vrede op aarde, in die mense 'n welbehag.” Die Offer was net toe gereed; opgerig, gevoed, Sy bediening was gereed, 'n Woord wat die hele wêreld sou verlos: “Dis verby!”

119 Die Duif word in die Bybel gebruik as 'n simbool van vrede, en dit word ook gebruik deur volke as 'n simbool van vrede. Ons het volke . . . Ons volk word verteenwoordig deur 'n arend. En daar's ander voëls van ander volke. Rome het 'n

arend, Duitsland het 'n arend; baie van hulle, groot voëls van die lug. Maar in almal van hulle, simboliseer die duif vrede in alle volke. Dis 'n universele ding.

¹²⁰ Net soos Broer Green een aand gesê het, Broer Pearry Green gesê het: "Die teken van oorgee is 'steek jou hand op.' Enige volk, steek jou hand op, dis oorgee." Hy het gesê: "Wanneer jy sing, steek jou hande op, jy gee dit alles oor."

¹²¹ En die duif is die simbool van vrede in elke volk. Hoekom word dit gedoen? As gevolg van sy sagmoedigheid, en as gevolg van sy onskuld. Dis waarom dit vrede simboliseer.

¹²² Nog 'n ding van die duif, dis 'n huisvaste voël. Dit hou daarvan om by die huis te bly.

¹²³ En nog 'n ding wat dit is, dis altyd getrou teenoor sy maat. Die duif, mannetjie of wyfie, verlaat nooit mekaar nie. Die wyfie vind haar maat in paarseisoen. Sien, dis aanvullend tot God se groot skepping. Dis die rede waarom Hy Eva 'n byproduk gemaak het. Sien? As sy gemaak was soos die ander vroulikes, wanneer haar tyd sou aanbreek vir haar paartyd, sou sy haar maat gevind het, maar sy kan enige tyd. Sien? En dis die manier, dis wat dit is. Ek net... Ons wil nie daarop ingaan nie, want ek het dit gekry in *Troue en Egskeiding* ensovoorts. En hoe dit... En tog is sy eerbaar en het daardie deug gebring, en julle weet hoe ek daaroor gepreek het nou die aand. Goed, let op, sy het 'n groot verantwoordelikheid.

¹²⁴ Maar die duif is altyd getrou teenoor sy maat! Altyd! Verlaat haar nooit.

¹²⁵ En ek mag vir 'n oomblik hier stop om dit te sê: 'n Ware Bruid, vroulike duif, is ook getrou aan haar Maat. Dit sal nie enige dogma, enige denominasionele doktriene, enigiets van die wêreld insluit nie. Dit sal getrou bly teenoor die Maat, die Woord; altyd getrou.

¹²⁶ En deur hierdie huisvaste gedrag, deur die gedrag van huisvasheid, is dit suksesvol gebruik vir 'n posduif. Omdat dit die huis liefhet, jy dit enige plek loslaat, sal dit altyd teruggaan huis toe. Dit sal teruggaan huis toe.

¹²⁷ Ons sal daarop wil klemlê, net 'n oomblik, en julle Christene sal verstaan wat ek bedoel. Dit vind altyd sy pad terug huis toe, so daarom is dit gebruik vir 'n posduif. Dit word gebruik in die tyd van oorlog, was altyd; hulle gebruik hulle steeds, posduiwe om 'n boodskap te dra. So julle sien dan, dit maak die duif, beide deur God en die mens, 'n boodskapper; 'n duif is 'n boodskapper. Dit was 'n boodskapper aan Noag, om aan Noag te vertel dat "daar weer vrede is." Dit is gebruik deur God om te bevestig dat hierdie Sy Seun was: "die Offer om vrede op die aarde te bring en welbehae na die mens." Dit is gebruik as 'n boodskapper.

¹²⁸ Net hier het ek 'n klein storietjie in my gedagte, wat ek eenkeer uit 'n boek gelees het. Nou, ek wil nie sê hierdie is verseker nie, dit mag wees in *Die Afnames van die Eerste Wêreldoorlog*. Ek is nou nie seker daarvan nie; as julle dit nie sien nie, dan is ek verkeerd. Ek het dit óf gelees in 'n boek...dit was baie jare gelede. Maar dit was sekerlik 'n—'n...regtig 'n—'n dramatiese ding wat gebeur het.

¹²⁹ Die Amerikaanse soldate was vasgepen deur Duitse masjiengeweevuur, en hulle was soort van in 'n gat. Julle soldate, ek dink, verstaan hoe hulle op 'n verkenning iewers was. En hulle was vasgepen, en hulle het net 'n klein bietjie ammunisie oorgehad. En die Duitsers het in groot eenhede beweeg, oral inbeweeg. En hulle het geweet dat as hulle nie versterkings kry nie, bietjie hulp nie, dat hulle spoedig almal sou sterf; (hulle moes) die Duitsers wat reg afkom van die berg af, reg op hulle nek afkyk, reg in hulle ingaan soos daardie.

¹³⁰ En een van hulle het onthou dat hy 'n gelukbringertjie gehad het, 'n duifie. So hy het geweet dat hierdie duif, as dit daar kon uitkom, die boodskap na die hoof hoofkwartier sou dra waar hulle gestasioneer was. En so het hulle gaan sit en 'n nota geskryf: "Ons is vasgepen in 'n *sekere* posisie by 'n *sekere* area. Ons ammunisie is op, binne 'n paar ure sal ons moet oorgee, of anders sal ons uitgemoor word." En hulle het dit vasgesteek, of vasgemaak aan die—die voet van hierdie duifie, en hom losgelaat.

¹³¹ Nou, hy's huisvaste voël, so hy...wat doen hy? Hy gaan huis toe vir sy...ontmoet, sy maat te vind. Sy was bekommerd oor hom, hy moes huis toe kom.

¹³² En soos hy opgestyg het, het die Duitsers gesien wat gebeur het. So wat hulle gedoen het, hulle het begin skiet na die duif. En een van hulle het hom raakgeskiet met 'n .30 kaliber masjiengeweer, of koeël, dit het sy been gebreek. Nog een het 'n groot stuk uit sy rug geskeur. Sy bors was regoor gekneus. Een van sy vlerke was kreupel, die punt daarvan afgeskiet, en hy het sywaarts gevlieg. Maar hy het bly klim, en uiteindelik het hy dit gemaak. Kreupel, gewond, stukkend, gekneus, maar hy het in die kamp geval met die boodskap. Dit was 'n groot duif.

¹³³ Maar, o, broer, Jesaja 53 vertel ons van Een, wat van die Huis af gekom het en alles wat goed was:

En Hy is ter wille van ons oortredinge deurboor, ter wille van ons ongeregtigheid is Hy verbrysel; die straf wat vir ons die vrede aanbring, was op Hom, en deur Sy wonde het daar vir ons genesing gekom.

¹³⁴ Siekte, bygeloof, en duiwels het ons vasgepen, daar was geen uitkoms nie. Die kerk het verkeerd gegaan, hulle het afgegaan op denominasionele dinge (en die Fariseërs,

Sadduseërs, en was van potte en panne), en die Woord van God het van geen effek geword nie. Maar hierdie Duifie het afgekom, en daar's net een ding wat kon gebeur: daar moes 'n verlosser wees.

¹³⁵ Maar gewond, gebreek, geslaan, geskeur, maar Hy het Sy pad terug Huis toe geken. So vanaf Gólgota se kruis waar hulle Hom gekneus het, Hom geslaan het, Hom geskeur het, soos 'n klomp wolwe op Hom, het Hy Sy vlug van Gólgota af gemaak en het Hy geland in die Hemel se deure, en gesê: "Dis volbring! Dis volbring! Hulle is vry! Siekte kan nou genees word! Sondaars kan gered word! Die gevangene kan vrygestel word!"

¹³⁶ Hoewel Hy gekneus en gewond was, daardie groot stryd daar toe selfs alles teen Hom . . . Selfs die digter het uitgeroep:

Tussen skeurende rotse en verdonkerende
hemele,
Het my Verlosser Sy hoof gebuig en gesterf;
Maar die geopende sluier het die weg
openbaar
Na die Hemelse vreug en eindelose dag.

¹³⁷ Ek was my hele lewe lank 'n senulyer. As 'n klein seuntjie was daar iets wat my getref het, wat my bang gemaak het, omtrent elke sewe jaar sou dit met my gebeur. Broer Jack onthou toe ek die eerste keer begin het, afgekom het van die veld vir 'n jaar; iets het pas gebeur.

¹³⁸ Ek onthou die dag toe Juanita Hemphill . . . ek dink haar naam is nou Juanita Kelly, sy het met Broer Kelly getrou na die dood van haar man. Anna Jeanne, ek het hulle foto's en dinge, hulle was so . . . En haar . . . En daardie twee meisies en Suster Moore het 'n—'n klein trio gehad. Hulle het daardie lied gesing wat ek nooit vergeet nie: *Anderkant die Sonsondergang Kyk*. Broer Jack, jy onthou, reken ek, aan die opkom vanaf Florida. Watter gawe klein meisietjies.

¹³⁹ En ek onthou daardie oggend 'n Pinkstergroepie van hierbo in die Noordelike deel van die land, in Michigan iewers, daardie meisies het daar gestaan toe Broer Hooper . . . ek het hom hier gesien nou die aand, ek . . . hy mag nie nou hier wees nie, Broer Ed Hooper. Is jy hier, Broer Ed? Ek dink nie hy . . . Hy het hier gesit nou die aand. Geen . . . Baie van julle ken hom. Ek en hy, en Broer Hooley, ons was aan die vertrek. En daardie meisies wat daar gestaan het op die hoek en dit gesing het, het vir ons elkeen 'n geel roos gegee wat hulle uit hulle hare gehaal het. (Dis waar daardie maniak daaronder genees is, groot dinge plaasgevind het.)

¹⁴⁰ Met die pad opgekom net so bly as wat ek kon wees, meteens het dit my getref; 'n jaar later voordat ek weer die veld betree het, my net doodgemaak.

¹⁴¹ Van 'n klein seuntjie af, het ek altyd gesê ek het nie geweet wat 'n visioen was nie. 'n Klein seuntjie, het ek altyd gesê: "As ek—as ek net in een van daardie beswymings kon val, en daardie sien, sou ek gesond word." Daardie keer. . . Ek wou altyd na Mayo's toe gaan om uit te vind wat verkeerd is. Die dokters daar. . .

¹⁴² My maag raak suur; en o, goeiste! Broer Jack het my om die huis gehelp. Ek loop reg om die huis; en net soos 'n warm vetterige water, wat uit my mond vlieg. En loop na die preekstoel, en bid vir mense wat twee keer so erg was, en word genees. Ek het hulle my laat hande lê op 'n man met kanker in sy gesig, en die kanker het sy gesig verlaat, terwyl hy daar staan; en ek was so siek, ek kon nie regop staan nie.

¹⁴³ En julle weet nie wat ek gely het nie; net verstandelike verdrukking. Elke sewe jaar het dit gekom, my hele lewe. Dis waar ek nou is, sewe agtstes.

¹⁴⁴ So ek was—ek was so bekommerd; ek het gehuil, ek het gesmeek, ek het gepleit.

¹⁴⁵ En ek onthou toe ek uiteindelik gedink het ek het genoeg geld om na Mayo's te gaan vir 'n ondersoek; hulle het gesê: "Hulle sal uitvind wat jou probleem is." Ek en my vrou, en Becky daaragter. . . Sarah was 'n klein, klein outjie. Ek het pas my genesingsbediening betree. En ons het na Mayo's gegaan.

¹⁴⁶ Ek het deur die kliniek gegaan. En die aand tevore het ek gevind. . . sou my finale hê die volgende oggend, ek het net wakker geword en net daar in die bed gesit en rondkyk. En ek het voor my uitgekyk, en daar was 'n klein seuntjie, gelyk soos ek, omtrent sewe jaar oud; en daarna gekyk, en dit *was* ek. En hy het gestaan langs 'n ou knoetsboom. En aan daardie boom. . .

¹⁴⁷ Enige van julle eekhorinkieagters weet jy kan 'n stok op-en-af vryf op 'n boom soos daardie, en dit sal 'n eekhorinkie bangmaak en hom uitdryf as hy in die holte is.

¹⁴⁸ En ek het gesien daar waar die eekhorinkie was, en ek het gedink: "Watter soort eekhorinkie is dit?" en ek het dit gevryf. En toe ek het, het ek oorkant toe gekyk, en dit was ek, toe omtrent agt-en-dertig jaar oud, die klein seuntjie was weg. So ek het daardie tak gevryf, en uit daardie hol stomp, paal, het 'n klein eekhorinkie gekom, omtrent so lank, donker, amper swart, en gelyk asof klein stroompies van hom afvlieg; klein ou kraalogies, gelyk na die boosste ding wat ek ooit gesien het, meer gelyk na 'n wesel as na 'n eekhorinkie.

¹⁴⁹ En hy het reguit na my gekyk. En ek het my mond oopgemaak om te sê: "Wel. . ." En toe ek het, hy. . . Voor jy jou oog kon knip, het hy reg in my mond ingevlieg, in my maag

afgegaan, en my net in stukke geskeur. En soos ek uit die visioen gekom het, met my hande op, gekyk het, het ek begin skree: "O God, wees genadig! Dit maak my dood!"

¹⁵⁰ Ek het 'n Stem ver onder in die kamer hoor sê: "Onthou, dis net ses duim lank."

¹⁵¹ Hoeveel het daardie storie gehoor? Ek het dit baiekeer vir julle vertel, die mense om die tabernakel.

¹⁵² Wel, aan en aan het dit gegaan, net dieselfde gely.

¹⁵³ Mayo Broers, die volgende dag, het my ondersoek. Gesê: "Jou pa was 'n Ier, hy het gedrink. Jou ma wat 'n half-Indiaan was, dit maak jou amper 'n baster. So jy sal wees. . . jy's-jy's-jy's net so 'n senuweewrak dat jy net nooit daar sal uitkom nie." Gesê: "Andersins, is jy gesond. Maar daardie, dis iets in die siel wat die mens nie kan beheer nie." Gesê: "Jy sal. . ." Gesê: "Wanneer 'n man sterf, kan nie 'n nadoodse ondersoek hou nie, want sy siel is alreeds weg." Hy het gesê: "Wel, jy sal nooit daaroor kom nie."

¹⁵⁴ En daardie kêrel het gesê, my ou dokter, het gesê: "My pa het dit gehad, hy't gesterf op omtrent vyf-en-tagtig, negentig jaar oud," iewers daarlangs het hy gesê. En gesê: "'n Maand of twee voor hy gesterf het, het ek hom ondersoek; het dit sy hele lewe lank gehad, hy sou hulle kry" gesê: "aanvalle."

¹⁵⁵ "Party mense," gesê: "hulle kry dit, hulle het erg humeure"; gesê: "dis die soort wat jou sal doodmaak." Hy het gesê: "Die ander soort, soos vroue in menopause, hulle huil. Jy het die soort wat soort van 'n moeë gevoel is." Gesê: "Die ou mense het dit altyd genoem 'het die blues gehad,' dit wou hulle nie verlaat nie." Gesê: "Wanneer dit jou tref, versuur jou maag; jy's net ontsteld."

¹⁵⁶ Ek het gesê: "Maar, meneer, ek doen niks nie." Ek het gesê: "Ek is gelukkig."

¹⁵⁷ Gesê: "Dis reg. Dis net uit die menslike handsak." Gesê: "Jy sal dit altyd hê." O, wat 'n ontmoedigende ding!

¹⁵⁸ Maar die woorde, om dit te dink: "Onthou, dis net ses duim lank," dit het by my gebly, soos my dierbare vrou daaragter vir julle kan vertel. Jaar na jaar, het ek daaraan gedink.

¹⁵⁹ En toe, oorsee gegaan hierdie laaste keer, was ek. . . voor. Wel, ek was terug by die huis, en ek was op 'n eekhorinkiejagtog. Ek het saam met Broer Banks Wood uit die motor gespring, wie vanaand inluister, en ek het begin ophardloop teen die heuwel, en gelyk asof my hart uit my wou spring.

¹⁶⁰ En ek het vir Dokter Sam Adair gevra, ek het gesê: "Wat doen dit?"

¹⁶¹ Hy het gesê: "Volgende keer as jy dit het, kry 'n kardiogram."

162 Gesê: "Goed."

163 So dit het weer gebeur in die—die volgende jaar, en gegaan en die kardiogram geneem. Hy het gesê: "Niks verkeerd met jou hart nie," gesê: "jy's net senuweeagtig." Het toe begin aankom.

164 Wel, 'n ander dokter het vir my gesê, 'n goeie vriend van my, het gesê: "Dis jou hart, seun," gesê "jy beter versigtig wees." Dis die jaar wat ek Broer Moore gebel het en hy iemand gekry het om in my plek te preek, toe ek op daardie ramjag gegaan het saam met Broer Fred. Ek het bo-oor die berge gegaan soos ek het toe ek sestien jaar oud was, myl na myl, gehardloop; my nooit enigsins gepla nie. Sien?

165 En ek het teruggekom en vir Sam vertel. Hy het gesê: "Wel, daar's iets verkeerd, jy beter versigtig wees."

166 Toe het ek 'n visioen gesien van 'n ou dokter wat staan met daardie... outydse dokter met stetoskoop oor sy arm. Hy het gesê... Hy het eendag voor my gestaan, hy het gesê: "Moenie dat hulle vir jou sê 'dis jou hart nie,' dis jou maag."

167 So, ek—ek het gedink: "Wel, ek sal net daardie woord neem, want dit was 'n visioen. Aangekom."

168 Ek het gereed gemaak vir Afrika; en 'n paar inspuittings gekry, en moes 'n klomp inspuittings kry voor die vertrek na Afrika, dis die wet. So, toe ek hierdie inspuittings gekry het, het hy gesê: "Wel, ek kan nie een ding verkeerd vind met jou nie." Gesê: "Jou hemoglobien, jou bloed is ses-en-negentig, dis ses-en-negentig." Gesê: "As jy sestien jaar oud was, sou dit nie enigsins beter wees nie, dit sou nie enigsins beter wees nie." En gesê: "Hard genoeg om vir jou 'n honderd jaar te klopp. Longe, alles," gesê: "jy's reg, geen suiker, niks."

169 Ek het gesê: "Dankie." So ek het 'n fisiese toets ondergaan, en—en om my—my gesondheidssertifikaat na die raad te neem.

170 So hy het gesê: "Weet jy enigiets daarvan?"

171 Ek het gesê: "Niks behalwe voortdurende versuring in die maag die heelyd nie."

172 Hy het gesê: "Wel, ek sê jou." Hy het gesê...

173 Ek het gesê: "O, ek is ondersoek. Ek was na Mayo Broers, en oral."

174 Hy het gesê: "Maar wag 'n oomblik." Hy het gesê: "Partymaal is 'n maagseer so klein dat bariummeel dit nie sal wys nie; en partymaal is dit te groot om te wys, want 'n x-straal is slegs 'n skaduwee. En 'n klein maagseertjie, jy kan dit nie sien nie, dit sal nie genoeg vassit nie. Hele klomp klein maagseertjies kan dit doen." Hy het gesê: "Ek ken 'n ou dokter hierbo wat 'n instrument gevind het, hulle het dit nou; hulle kan jou laat slaap met 'n bietjie natrium pentothal, sit 'n buis

in jou keel, en hulle kyk eintlik net af in jou maag en kyk wat verkeerd is." Gesê: "Hy. . ." Gesê: "Hy's jou tipe mens, hy's 'n Christen." Gesê: "Hoekom gaan sien jy hom nie."

¹⁷⁵ Ek het sy naam geneem: Dr. Van Ravensworth. So, toe ek teruggekom het, het ek soontoe gegaan om die ou dokter te sien. O, hy's 'n gawe ou man van die Duits Oos-Indies, uit 'n groot lyn sendelinge. En hy het van my gehoor en my boek gelees, en o, hy het net my hand geskud, hy het gesê: "Broer Branham, ek sal bly wees om dit vir jou te doen." Hy het gesê: "Sê jou wat om te doen; volgende week gaan jy oor na die hospitaal hier oorkant," en gesê: "en bel my voor jy gaan." En gesê: "Ek moet vir jou 'n klein inspuutinkie pentothal gee." En gesê: "Dan wanneer ek dit doen," gesê: "laat dit jou slaap vir vyf minute."

¹⁷⁶ My klein dogtertjie het dit pas gekry om 'n tand te laat trek, en Broer Norman se klein dogtertjie. "'n Vyf minute slaap," het ek gedink: "dit sal my nie pla nie." So, ek het gedink ek sal dan tevrede wees, om daarna te laat kyk.

¹⁷⁷ En toe, die volgende oggend, het ek regop gekom in die bed en rondgekyk, ek het oorkant gekyk in die dubbelbed; my vrou daar oorkant, sy het nog nie wakker geword nie. En ek het by die venster uitgekyk na die groot Catalina Berge daar waar ek woon, en ek het gekyk daarbo waar die Engel van die Here daardie Swaard in my hand gesit het, waar die Sewe Engele wat julle in die foto sien, verskyn het, groot dinge plaasgevind het.

¹⁷⁸ En ek het gekyk, en soos ek gekyk het, daar het ek weer langs daardie boom gestaan, net daar waar daardie eekhorinkie was. En ek het opgekyk daar, ek het gedink: "Dis daardie eekhorinkie se gat." En ek het gedink: "Wonder of hy nog daarbo is?" In die visioen. Ek het die kant van die boom gehark, hy het uitgekom. En voordat ek selfs my oog kon knip. . . Hy was die eekhorinkie wat die snaakste gelyk het wat ek ooit gesien het; nou, julle moet my bediening ken om hierdie simbole en dinge te ken. Hy't na my gespring, maar hy het my gemis, Hy het my mond gemis, my op my bors getref en afgeval.

¹⁷⁹ En so gou as wat hy het, het ek iets hoor sê: "Gaan na die Catalina Berge."

¹⁸⁰ So ek het omgedraai, ek het gesê: "Meda, is jy wakker, Skat?" En ek het haar wakker gemaak.

¹⁸¹ Sy het gesê: "Wat's verkeerd?" Omtrent vyfuur in die oggend.

¹⁸² Ek het gesê: "Ek het hier uitgekyk, en ek het weer daardie eekhorinkie gesien, Skat."

¹⁸³ "Watter eekhorinkie?"

¹⁸⁴ Ek het gesê: “Die een wat ek daarbo by Mayo’s gesien het.” Ek het gesê: “Weet jy wat? Hy het my mond hierdie keer gemis, hy’t my nooit getref nie, hy het uitgegaan op my bors.” Ek het gesê: “Prys God! Ek het gesoek, o, sedert ’n klein seuntjie, het ek verlang om dit te sien gebeur. As ek dit ooit kon sien gebeur, nie eens . . . Voordat ek geweet het wat ’n visioen was, as ek dit ooit kon sien gebeur, dan het ek gesê: ‘Sou ek reg wees. Wat dit ook al vir my gesê het, dis wat ek sou wees.’ En vir veertig jaar het ek daarna gesoek, en daar het dit gebeur.”

¹⁸⁵ Vroeër, toe ek by Mayo’s was, dieselfde tyd wat ek daarbo was, toe hulle vir my daardie boodskap gegee het, en ek die visioen gesien het. . .

¹⁸⁶ My ou moeder is al weg na Heerlikheid nou, baie snaakse vrou. Sy het net omtrent drie of vier drome in haar lewe gehad, en hulle was altyd waar. Sy sou my sê, en die . . . Sy sou my begin vertel, ek sou vertel . . . Ek sou sê: “Stop net . . . Mamma, ek sal jou sê wat die res daarvan is.” Sien?

¹⁸⁷ Want altyd wanneer julle vir my ’n droom gee om uit te lê, vertel julle my nie altyd presies wat dit is nie. Dan wanneer ek dit weer oor sien, sien ek presies waarvan julle gedroom het, dan vertel Hy my wat dit is. Sien? Julle hoef my nie te vertel,” wat die droom is nie, Hy wys my Self die droom. Sien? En dan sien ek, ek sê: “Wel, jy het my nie *hierdie* vertel, en my *daardie* vertel nie. Sien? En so die God wat ’n droom kan uitlê, kan ’n droom wys; Hy kan een wys, Hy kan dit uitlê. En so toe . . .

¹⁸⁸ Wel, was daar nie so-iets in die Bybel nie, gesê: “As jy kan. . .”? Ek—ek. . . Het net by my opgekom. Daniël, was dit nie? Nee, Josef—Josef. Wel, dis iewers in die Bybel. Ek het dit net onthou, gesê: “As jy my kan wys. . . As jy my kan sê wat ’n. . .” O, dis Koning Nebukadnésar, dis reg. Gesê: “As jy kan. . . As jy nie kan nie. . .”

¹⁸⁹ Die towenaars het gesê: “Vertel vir my die droom.”

¹⁹⁰ Hy het gesê: “Ek het dit vergeet.” Dis reg, daardie, ek onthou dit; het toe net daaraan gedink.

¹⁹¹ Nou let op. En Mamma, sy het gesê: “Billy,” toe ek teruggekom het, het sy gesê: “kom hier, seun, en gaan sit.” Sy het gesê: “Ek het ’n snaakse droom gehad. Ek het gedroom dat ek jou sien siek lê, net gereed om te sterf, met jou maag soos gewoonlik.” Hoeveel diëte het sy vir my gekook! En sy het gesê: “Jy het ’n huis gebou bo-op ’n heuwel.” En gesê: “Ek het ses wit duiwe sien afkom uit die hemel, aan die koer, in ’n letter ‘S’ en hulle het op jou bors gaan sit. En jy het gekyk, en die voorste een het vir jou iets probeer sê.” Gesê: “Hulle was baie blink, wit duiwe. En hulle het hulle koppies geneem en dit teen jou wang gesit, en gegaan: ‘koer, koer, koer.’” En gesê: “Ek kon dit nie verstaan nie.” Gesê: “Hulle het net aanhou gaan: ‘koer, koer, koer.’”

¹⁹² Ek het gesê: “O, ek sien dit. Prys die Here!” En gesê: “Hulle het weer hulle letter ‘S’ gevorm en weer teruggegaan in die lug, aan die ‘koer, koer, koer, koer,’ aan die huis toe gaan.”

¹⁹³ Wel, die klein diertjie wat ek gesien het, was ses duim lank. Die ry duiwe wat Ma gesien het, was ses, ses is onvolledig. Ek het geweet dat ek eendag die sewende een sal sien. Dit was die mens, wat ly; so aan en aan het dit gegaan.

¹⁹⁴ Daardie oggend, het ek het opgestaan na ek hierdie visioen gesien het; ek het die Here gehoorsaam. Ek het my klein seuntjie, Joseph, skool toe geneem. Hy luister nou na my, in Tucson. Ek het hom skool toe geneem, en vir Meda gesê ek weet nie wanneer ek gaan terug wees nie.

¹⁹⁵ En ek het bo in Catalina ingegaan, op in die—die voetheuwels in, en—en opgegaan in die plek in waar die Engel van die Here die Swaard in my hand gesit het. Baie vroeg; en begin opklim teen die berg.

¹⁹⁶ Wel, in plaas van om op te gaan in die pieke *hierdie* kant toe (waar daar ’n klomp slange, skerpioene is, julle weet hoe Arizona is), het ek na my regterkant toe gedraai; iets het gesê: “Draai na jou regterkant.” Ek het ver in die pieke ingegaan; ek het omgegaan, en ek het om daardie yslike groot rotse gegaan, baie maal groter as hierdie tabernakel, wat daarbo in die toppe lê, waar selde ooit ’n persoon kon kom.

¹⁹⁷ En omtrent ongeveer elfuur, het ek ’n klein inhammetjie binnegegaan, agter waar party... ’n klein plekkie ingedraai soos *hierdie* oor ’n klein takbokpaadjie. En ek het my hemp uit gehad, my hoed in my hand, want ek was net natgesweet. En so het ek daar ingedraai, en soos ek in daardie klein inhammetjie ingedraai het, het ek die teenwoordigheid van die Here gevoel. Ek het my hoed afgepluk en rondgekyk. Ek het gedink: “Hy’s hier iewers. Ek weet Hy’s hier.” Ek het gedink: “Wat is dit?” Ek het nog ’n paar tree gegee. Ek het gesê: “Here, U is hier iewers.”

¹⁹⁸ En ek het gekyk en op die paadjie het gelê, en daar het daardie klein eekhorinkie gelê; het na iets gesprong en dit gemis, en dit het ’n klomp cholla getref (dis springkaktus). Dit het deur sy kop, bors, maag gestee, en hy was dood. Daardie eekhorinkie wat so snaaks gelyk het, hy het my mond gemis en daardie cholla getref. En die Stem van die Here het gesê: “Jou vyand is dood.” Ek het daar gestaan, en ek het gebewe. Ek het my voet geneem en ma- . . .

¹⁹⁹ Gewoonlik sou kraaie dit opgeëet het. Ek het ’n slang doodgemaak, paar dae daarna, dit het omtrent ’n halfuur lank op die pad gelê. Daar’s altyd arende en kraaie wat daar deurvlieg, en hulle sal dit net dadelik optel. Ek het ’n koraalslang doodgemaak, dis die gevaarlikste slang wat ons

het; wat reg langs my gelê het, 'n paar dae daarna. Ek het begin terugkom om dit op te tel om dit te wys, die kraaie het dit klaar gekry, die kraaie wat oorgevlieg het.

200 En dit het daar gelê vandat ek die visioen gesien het, twee dae tevore. Ek dink dit was Saterdag, en ek het Maandag soontoe gegaan. So daar was hy, wat daar doodgelê het. Ek het daar deurgetrap met my voet.

201 Ek het weer omgegaan, weer gaan sit. 'n Rukkie daar gesit en huil, en bid; afgekyk oor Tucson, myle onder my.

202 Weer omgedraai en teruggekom, dit het steeds daar gelê. Toe ek daardie inham weer ingegaan het, het die Gees van die Here weer oor my gekom.

203 Ek het omgegaan, by die berg afgegaan. Ingegaan en my vrou vertel, het gesê: "Skat, ek weet nie hoe nie, maar ek gaan hier oorkom."

204 Dr. Ravensworth, toe hy my die ondersoek gegee het, het hy gesê: "Dis totaal onmoontlik vir jou om gesond te word." Hy het my 'n inspuiting van pentothal gegee wat my vyf minute moes hou, en ek het tien ure geslaap. So daardie goed, selfs 'n aspirien slaan my net uit. So hulle... Hy het my 'n inspuiting gegee, daardie buis in my keel afgesteek. Toe ek bykom, en hy het my die volgende oggend vertel, hy het gesê: "Eerwaarde, ek haat om vir jou dit te sê, maar," gesê "jou maagwande is selfs so hard, hulle is opgedroog." Ek het dit nooit gesien nie; hy het die naam genoem van *gastritis*, en ek het gaan kyk in die woordeboek en dit het gesê: "iets wat verdroog is." En gesê: "Jy kan nie daar oorkom nie." Hy het gesê: "Jy sal dit altyd hê." En ek sou 'n mismoedige seun gewees het as dit nie was vir die visioen van die Here nie.

205 En die volgende dag het Iets gesê: "Gaan terug na die berg."

206 En daardie dag, in plaas van om in een rigting te gaan, was ek in 'n ander rigting gelei. En ek het daar gestaan; en gekyk, voor my het gesit, en daar het daardie sewende klein wit duifie gesit wat reguit na my kyk. Ek het my oë gevryf, ek het gesê: "Sekerlik, is dit 'n visioen; sekerlik is dit." Ek het gekyk, en ek het gesê: "Duifie, waar kom jy vandaan?" Net so mooi en wit, kon 'n "pigeon" gewees het; wat dit ook al was, ver weg in daardie wildernis.

207 God Almagtig, Wie Jesus Christus opgerig het uit die dode, Wie se dienaar ek is, en Sy Woord wat hier ooplê voor my, weet dat ek die waarheid vertel en nie lieg nie.

208 Daar het die duif gesit, daar na my sit en kyk. Ek het omgekyk, ek het gedink: "Sekerlik, is dit 'n visioen." Ek het my kop gedraai, ek het omgekyk, en daar het hy daar gesit; daardie klein, wit vlerkies, net soos spierwit soos hy kon wees;

sy klein, geel voetjies; en klein, geel bekkie; wat daar sit en na my kyk. Hy het reguit weswaarts gekyk. Ek het om hom geloop soos *daardie*, ek sou hom vir niks aanraak nie. Ek het aangeloop met die paadjie, teruggekyk en daar het hy nog steeds gesit en my dopgehou.

²⁰⁹ Broer, as 'n seun van Abraham, ag ek nie wat die dokter vir my gesê het nie, ek gaan in elk geval gesond wees!

²¹⁰ Die derde dag het ek teruggegaan, ek het hoog geklim. En baie van julle ken die visioen van die Indiaanse hoofman wat die klein muurtjie ry na die Weste. Iets het my aangetrek na 'n groot rots, omtrent middag, gesê: "Lê jou hande daarteen en bid." God in die Hemel weet dis waar.

²¹¹ Ek het my hande teen die rots gelê en opgekyk na die Hemel en begin bid, en ek het 'n Stem hoor afkom van bo van die rotse af daar, gesê: "Waarteen leun jy, oor jou hart?" En ek het regop gekom soos hierdie, my kaal skouers; kaal van my middellyf af op, warm. Ek het teruggekyk. En daar was geskryf in die kwarts, in die klip: "Wit arend"; net presies wat die visioen gesê het waardeur die volgende Boodskap sou voortkom.

²¹² Ek was so opgewonde, ek het huis toe gehardloop; 'n kamera gekry en die volgende dag teruggekom, en die foto daarvan geneem, dit was steeds daar geskryf in die rots: "Wit arend." (Duif wat arend lei)

²¹³ Op een of ander manier, weet ek—ek. Ek sal julle sê voordat dit gebeur. Die dokter is 'n goeie dok—... goeie dokter, sonder twyfel; ek—ek dink hy's 'n goeie man. Maar ek—ek weet ek gaan daar oor wees. Dis verby! Dis klaar, en ek gaan gesond wees!

²¹⁴ En ek het gedink soos Ernie daardie lied 'n paar oomblikke gelede gesing het: *Op die Vlerke van 'n Duif*. Hoe is die melodie daarvan? Begin dit vir my, Ernie.

... vlerke... sneeuwit duif, (sing dit saam met my)

Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuurd,
Was 'n teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

²¹⁵ Ek verstaan Ernie het twee verse daarvan gemaak. Ek gaan vir julle drie verse maak:

Noag het gedryf
Op die vloed baie dae,
Hy het gesoek na land,
Op baie maniere;
Probleme het hy 'n paar gehad,
Maar nie van bo,
Want God het hom Sy teken gegee
Op die vlerke van 'n duif.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 Was 'n teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

Jesus, ons Verlosser
 Het na die aarde gekom eendag;
 Hy is gebore in 'n stal,
 In 'n krip van hooi;
 Hoewel hier verwerp,
 Maar nie van bo,
 Want God het vir ons 'n teken gegee
 Op die vlerke van 'n duif.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 O, 'n teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

Hoewel ek gely het
 Op baie maniere,
 Ek geroep het om genesing
 Beide nag en dag;
 Maar geloof was nie vergete
 Deur die Vader van bo,
 Hy het my Sy teken gegee
 Op die vlerke van 'n duif.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 O, 'n teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 'n Teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

²¹⁶ Dierbare God, ek dank U vir hierdie dinge, Vader. U het vir Noag die teken gegee, U het die wêreld die teken gegee, en U het vir my 'n teken gegee. En die volgende dag, daardie arend sien vlieg, O God, daar's 'n Boodskap wat nou voortkom, en ek bid, God, dat U die Duif sal laat lei. Skenk dit, Here. Dit het my gelei na 'n geloof wat ek nooit tevore gehad het nie. Ek weet, God, ek weet dit gaan alles reg wees; so ek dank U daarvoor, Vader.

²¹⁷ En, vanaand, stuur weer U Boodskap af, Here, op die vlerke van die Duif, van die Woord. Skenk dit, dierbare Hemelse Vader. En elkeen wat deur hierdie platvorm gaan, vanaand, en uit buitekant in die dienste oor die land, mag U groot Duif van geloof in hulle harte val en hulle geloof gee, Here, vir hulle genesing. Onthou dat God nie 'n aannemer van

die persoon is nie. Hy kon die Boodskap na Noag stuur, kon Dit na Johannes die Doper stuur, kon Dit na my stuur, kan Dit na andere stuur.

²¹⁸ Ek bid dat daardie Duif sal invlieg in elke hart net nou, Here, met Sy klein, goue bekkie, en fluister dat: “Deur Sy wonde... Deur My kastyding en wonde het daar vir jou genesing gekom.” God, skenk dat ons oortredinge uitgewis sal word, ons ongeregthede ons vergewe sal word, en dat ons siekte genees sal word. Dis in U hande, Vader. In Jesus Christus se Naam. Amen.

Met julle hoofde gebuig, net een minuut langer:

²¹⁹ Hoeveel hier sou graag wou sê, as julle kan en dit wil sê: “Broer Branham, ek was my hele lewe lank verkeerd. Ek wou God dien, maar vanaand is ek gereed om oor te gee. Bid God, dat daardie Duif in my hart sal invlieg vanaand. Ek kan voel Dit fladder Sy vlerke soos Hy inkom”? Steek julle hande op, sal julle? Hier in die sigbare gehoor, goeiste, regoor die gebou.

²²⁰ Ver buite in die gehore oor die land, ver op na Broer Hunt en Broer Coleman, uit na Broer Leo en hulle, af in Tucson in, oorkant in die Branham Tabernakel, oor die Weskus, steek julle hande oral op: “Ek wil hê die Duif moet in my hart invlieg vanaand. Bring my God se soet liefde op die vlerke van ’n sneeuwit Duif, die Heilige Gees. Bring Dit na my, vanaand, Here, en laat val in my hart die geloof wat ek nodig het.”

²²¹ In die Naam van Jesus Christus, bid ek, God, vergewe ons sondes. Die gewonde Duif het die Boodskap teruggebring, O God: “Dis volbring!” Ons glo dit. Gee ons net geloof om Dit te glo, bid ons. In Jesus Naam. Amen.

Op die vlerke van ’n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuurd,
 Was ’n teken van bo,
 Op die vlerke van ’n duif.

²²² Waar het daardie duif vandaan gekom? Ek weet nie. Hy sou nie daarbuite in daardie wildernis gewees het soos daardie nie. Nee, nee! Nee, hy sou nie daar gewees het nie. En hoekom was hy wit? Die Hemelse Vader weet hy was so wit soos my hemp. Daar het hy daar gesit.

Maar dit was op die vlerke van ’n sneeuwit
 duif,
 Wat God Sy suiwer, soet liefde afgestuurd het,
 O, ’n teken van bo,
 Op die vlerke van ’n duif.

Op die vlerke van ’n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuurd,
 O, ’n teken van bo,
 Op die vlerke van ’n duif.

223 O, voel julle nie baie nederig nie? Laat ons net mekaar se hande skud en dit sing.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 'n Teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

224 Laat ons ons hande opsteek na *Hom*, en dit sing:

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 'n Teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

Noag het gedryf
 Op die vloed menige dag,
 Hy het gesoek na land,
 Op verskeie manier;
 Probleme het hy 'n paar gehad,
 Maar nie van bo,
 God het Sy teken afgestuur,
 Op die vlerke van 'n duif.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 O, 'n teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

Jesus, ons Verlosser,
 Het eindag na die aarde gekom;
 Gebore in 'n stal,
 In 'n krip van hooi;
 Hoewel hier verwerp,
 Maar nie van bo,
 God het vir ons Sy teken gegee
 Op die vlerke van 'n duif.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
 'n Teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

225 Tog, ek 'n ou man, my hele lewe lank gely, hoekom het Hy my nou genees? Ek glo ek sal weer hierdie pad ry, ek moet 'n Boodskap bring! En ek sê aan my Vader, vanaand, (soos Junior gesien het in 'n—'n droom nou die aand van die vlerke van hierdie Duif wat in hierdie vensters hier beweeg), Here, U dienaar rapporteer vir diens. Amen, ek's gereed!

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
 Het God vir my Sy suiwer, soet liefde gestuur,
 'n Teken van bo,
 Op die vlerke van 'n duif.

226 Laat ons nou glo dat Hy inbeweeg op die gehoor.

Op die vlerke van 'n sneeuwit... (ons wag,
Here)
Het God Sy suiwer, soet liefde afgestuur,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

227 Julle wat gebedskaarte het, in *hierdie* paadjie hier, tree vorentoe hiernatoe; staan op, tree vorentoe in hierdie paadjie hier, hier na oorkant.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Stuur God Sy suiwer, soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

228 Diegene met gebedskaarte in *hierdie* ry, tree uit na julle linkerkant.

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Stuur God Sy suiwer soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

229 Diegene... [Leë kol op band—Red.]

O, op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Het God vir my Sy suiwer, soet liefde gestuur,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

230 Waar het die duif vandaan gekom daarbo in die wildernis? Ek sal dit sê: God het gesien Abraham het 'n ram nodig gehad vir 'n teken, Hy's *Jehova-jireh*: "die Here kan vir Homself die offer voorsien." Om daaraan te dink! Dieselfde God, deur dieselfde inspirasie, deur dieselfde soort mense, het 'n duif gestuur. Hy is steeds God, Jehova-jireh kan enigiets voorsien wat Hy nodig het.

231 Sal julle nie, net terwyl julle nou deur hierdie gebedslyn kom, vir God vra om vir julle te voorsien op die vlerke van die Duif nie? Die Duif, Gees van die Heilige Gees, om julle geloof in julle hart te gee om te glo dat julle genees gaan word.

232 Ek probeer om hulle almal op hulle voete te kry, julle sien. Ek vra nou. Broer Brown is op sy plek. Broer Jack... Sê wat? [Iemand praat met Broer Branham—Red.] Alles reg, goed. *Hierdie* seksie hier, kom eers deur hierdie kant toe, wat opgelyn is. Die seksies oorkant *hier* agterin, val reg in agter hulle. *Hierdie* val reg in agter die vleuel. En *julle* val reg in agter diegene hier, wat reguit omkom om voor gebid te word.

233 Nou, ek is seker hierdie gaan nie 'n vinnige ry wees nie, ons gaan net 'n bietjie tyd neem sodat ons net regtig kan bid vir elkeen, ver as wat ons kan.

²³⁴ Nou, ek het my boodskap net 'n bietjie kortgeknip (en julle het dit almal gesnap, sien) sodat ek hierdie gebedsry kan hê. Hierdie is 'n herdenkingsry ter ere van die dae toe Broer Jack Moore, Broer Young Brown, julle vroue julle laat gaan het, en julle oorgekom het en ons buite in Kalifornië ingegaan het, en reg deur Arizona (saam deur die woestyn), en gebid het vir die siekes.

²³⁵ Julle weet wat? Daar's mense wat vandag lewe wat toe sterwend was, en steeds lewendig as gevolg van daardie poging. Wat het dit gedoen? Dit het genesingsdienste in elke kerk laat opspring in die land, nou selfs Presbiteriane ensovoorts. Hulle. . . Dit het hulle mond stilgemaak, want dit het God geneem om iemand te salf om die Goliath te verslaan, om te wys dat dit gedoen kan word, toe het die res van hulle moed geskep (dis reg) en voortgegaan. Dit kan weer gedoen word, want Hy stuur steeds Sy liefde op die vlerke van 'n Duif.

²³⁶ Christene, ek wil hê julle moet luister. As ek hier sou staan en probeer om vir julle al die bonatuurlike dinge aan te haal wat ek sien gebeur het, selfs in die laaste drie jaar, sal ek hier wees tot hierdie tyd volgende Saterdag, om julle te vertel. Ek praat nie eens soveel daarvan nie, want dit klink of dit amper onmoontlik is, maar ek vertel julle die Waarheid. Dis presies die Waarheid. Ons lewe onder die leierskap van die Groot Magtige Jehova, dieselfde Een wat met die profeet in die Ou Testament was, met die Kerk in die Nuwe Testament, Hy is hier vandag en neem 'n Bruid uit die Heidene om Sy Naam's ontwil. Glo Dit! Sal julle nie, mense? As julle Dit ooit geglo het, glo Dit net nou. Dis wie. . . Ek wil hê julle moet dit doen. Ons weet nie wat nog vanaand sal gebeur nie. Ons weet nie wat sal gebeur nie. Ons wag net onder verwagting.

²³⁷ Asseblief, in die Naam van die Here Jesus, ek vra julle as Sy dienaar. Ek weet wanneer jy deel met gemeentes, het jy alles vermeng daarbinne. Maar as julle my glo as Sy dienaar, as daar een sprankie twyfel is (of *sonde* is—is "twyfel, ongeloof"), as daar een sprankie in jou hart is, vra vir Vader om dit nou net weg te neem. Sien? "Here. . ." En dan wanneer jy kom met egte geloof. . . Nou, my hande sal niks beteken behalwe as Daardie jou eers tref nie; dan wanneer dit kom, sal dit dit aansteek, jy sal genees wees. Dis reg, jy weet jy sal genees wees. Sien, jy sal dit glo.

²³⁸ Nou, ek gaan nou vir elkeen van julle bid. Nou. . . Wanneer julle dit doen, sit julle julle hande oorkant op mekaar ook, sodat ons. . . En jy bid vir die persoon waarop jy jou hande het, dan gaan ek jou deur die ry bring. Sit jou hande op iemand wat saam met jou in die ry is.

239 Dierbare God, ek—ek weet nie van enige ander manier om hierdie dinge te sê nie, Here. Ek weet net van om te sê wat ek weet die Waarheid is, en U is my getuie vanaand dat ek die Waarheid vertel. My geloof, Here, en my eie genesing in die toekoms; ek weet nie wanneer nie, ek weet nie hoe nie, ek verstaan dit nie; maar ek glo Dit, Here, dat ek die teken van bo ontvang het. Daardie sewende duif het uiteindelik hier gekom, die sewende duim is spoedig klaar op die dier. Dis verby!

240 God, ek wil U mense dien. So ek bid, God, dat U ons so sal salf vanaand dat op wie ook al ons hande lê vanaand, hulle genees mag word; nie omdat dit ons is nie, maar omdat dit die volg van U opdrag is. U het gesê: “Vir hulle wat geglo het, sal hierdie tekens volg.” Here, help my om te glo, en help hulle harte om die bedding van geloof te wees. En mag, tesame, tot die heerlikheid van God, elke siek en beproefde persoon in hierdie gebou (of die geboue dwarsdeur die land) wat nou hierdie opdragte gehoorsaam, genees mag word. In die Naam van Jesus Christus, vra ek dit. Amen.

241 Hê geloof; bid julle almal saam met ons. Nou, hierdie is nie ’n onderskeidingsry nie.

242 [Leë kol op band—Red.] Depressie, vrees, ek weet wat hierdie. . . Arme klein dingetjie, sy het gesê sy het nooit vrede in die lewe gesien nie, dieselfde ding wat. . .? . . . kan nie slaap nie, gespanne, spanning.

243 Dierbare God, wees my getuie, Here, dat ek die Waarheid vertel het. Hoe ek voel vir hierdie klein vroultjie! Ek bid, God, dat U na haar sal stuur, vanaand, daardie straal geloof van bo, wat weet dat U pligsgebonde is aan U Woord, en U elke Woord sal hou. Mag die God van die Hemel hierdie vrees wegneem van my suster. En ek gehoorsaam U, deur my hande op haar te lê en dit te bestraf. In die Naam van Jesus Christus, mag dit uit haar uitkom. Amen.

244 Nou, kyk suster, glo jy my nou, as jy van net hier af kan begin, by die kruis. Van vanaand af, ontken jy het dit. Sien, gaan voort en sê: “Ek het dit nie meer nie.” Dan sal dit jou verlaat.

245 Suster Palmer, ons suster, Suster Palmer; haar man is ’n baie dierbare vriend van my, ’n prediker van Georgia of Alabama, Georgia—Georgia. En sy het opgekom na die tabernakel. . . Hulle ry, wanneer ek preek bo by tabernakel, vyftien honderd myl om een diens te hoor. Broer Palmer het beheer verloor oor sy motor, of die seun, een, toe hulle om ’n draai gegaan het, en hulle het ’n ongeluk gehad. Sy het ’n effek daarvan. Laat ons bid:

246 Dierbare God, verlos hierdie dienaar van U, sy klein vroultjie, getrou, ware, klein dienaar in Christus, ek bid, God, soos ek my hande op haar lê saam met my Broer Jack Moore hier, dat U haar sal genees en haar gesond maak. In Jesus se Naam. Amen.

247 In die regtervoet, en jy staan vir hom? Sy klein seuntjie is kreupel, hy het 'n pyn in sy maag en rug. Laat ons bid:

248 Dierbare God, laat daardie sneeuwit Duif in sy hart insak net nou: "Vir ons oortredinge deurboor, vir ons ongeregtheid verbrysel, deur Sy wonde is ons genees." Ek vra dit om so te wees vir ons broer en sy klein seuntjie, in Jesus Christus se Naam. Amen.

249 Erg hoofpyne, en 'n beenkwaal wat hom pla wanneer hy werk.

250 Dierbare God, skenk U genesings seëning op hierdie jongman, soos ons as dienaars van God ons hande op hom lê. In die Naam van Jesus Christus. Amen.

251 Sy het 'n damesprobleem, vroulik, en ook wil sy die Doop van die Heilige Gees hê.

252 Dierbare God, soos ek U hierdie gebed van geloof aanbied vir hierdie dametjie, mag die vroueprobleem weg wees, mag die Doop van die Heilige Gees kom op die vlerke van 'n Duif, in Jesus Christus se Naam. Amen. (God seën jou, suster.)

253 Vergroeiisel op sy oog, en vir sy geliefde metgesel.

254 Dierbare God, U ken die harte van die mens. Ek bid U Vader, in Jesus se Naam, dat U hierdie versoek sal toestaan wat hierdie broer gevra het; en ons gehoorsaamheid aan U Woord om hande op hom te lê. In Jesus Christus se Naam. Amen. (God seën jou, broer.)

255 Sy het 'n vergroeiisel in haar linkerkant, en haar stem is ook sleg.

256 Dierbare Jesus, ek bid dat U die suster sal genees; lê hande op haar in die Naam van Jesus Christus, dat haar genesing sal wees. Amen. (God seën jou, my suster.)

257 Arme suster, ek sien jou probleem, geswelde ledemaat. Nier, blaas, en 'n enkel uit plek gegooi.

258 O Vader, God, genees hierdie kosbare vrou, Here, bid ek, soos ek my hande op haar lê in Jesus Christus se Naam. Amen.

259 God seën jou, suster; dis die manier, dit sal gedoen word.

260 Julle hoor dit, dan nie, op die mikrofoon? Wie ook al is by...die ingenieur, as jy dit net 'n bietjie harder sal stel, die gehoor kan hoor hulle getuie... of wat hulle sê wanneer hulle verbykom. Wees in gebed vir hulle wanneer julle dit hoor; wanneer ek begin bid, bid julle saam met my.

261 Dierbare God, ek bid vir hierdie ons suster, dat U haar sal genees, dierbare God. Ons doen dit omdat dit U opdrag is. In Jesus Christus se Naam. Amen.

262 Dierbare God, U hoor daardie getuienis, U hoor wat die vyand aan haar gedoen het. Ons probeer die Naam van Jesus

neem en hierdie vyand verslaan; hy is alreeds, omdat die gekneusde, gewonde Duif geval het op die vloer van die Huis van God, met 'n Boodskap: "Dis verby!" Skenk dit, mag sy dit glo, Vader, in Jesus se Naam.

263 Dierbare God, ek bid dat U hierdie ons suster sal genees. Mag die Duif van God getuig aan haar, vanaand, dat Hy dit vir haar gedoen het, dat sy gesond kan wees. In Jesus se Naam. Amen.

264 Dierbare God, ek lê my hande op my broer wat hier staan. Hy het genoeg geloof gehad om sover te kom, Here, mag hy nou sy genesing ontvang, en gesond na sy sitplek gaan. In Jesus se Naam.

265 Dierbare God, ek bid vir ons broer, lê hande op hom. Help, dierbare God, dat die geloof van God sal neerdaal net op hierdie tyd; en wees soos Abraham, daardie dinge noem wat is, asof hulle nie is—is nie, want God het die belofte gemaak. In Jesus se Naam. Amen.

266 Dierbare God, U is die Een wat die ware besluit kan maak. Ek bid, dierbare God, soos hierdie jong dame gevra het hiervoor, mag sy dit ontvang in die Naam van Jesus Christus. Amen.

267 Dierbare God, ek lê my hande op ons suster in gehoorsaamheid aan wat U gesê het om te doen. Dit neem ons baie jare terug, Here, sedert ons 'n gebedsry soos hierdie gehad het; maar ons weet wat toe gebeur het, ons weet dat U dieselfde God vandag is, as mense dieselfde geloof vandag kan hê. Ek bid in Jesus se Naam vir ons suster se genesing. Amen.

268 Dierbare God, ek lê my hande op my broer hier, en vra vir sy genesing, in die Naam van Jesus Christus. Amen.

269 Vader, ek bring voor U vanaand hierdie ons suster, en lê my hande op haar om te getuig dat ek staan as 'n getuie van U krag, staan as 'n getuie van U visioene, U Woord, en as 'n getuie dat U God is. En ek lê hande op haar in gehoorsaamheid tot die Woord van my God, en ek vra vir haar genesing. Amen.

270 Dierbare God, ek lê my hande op my broer op soortgelyke wyse, as 'n getuie van U krag, vra ek vir sy genesing in Jesus Christus se Naam. Amen.

271 [Leë kol op band—Red.] "Wat?"

272 Sy het gesê: "Die Geneser." Gesê dat "'n Man van bo êrens, bo in Arkansas, is genees daardie oggend, 'n blinde skoenmaker." Julle ken die storie. Dit was op die radio.

273 En ek het gesê...ek het gedink...ek het die rol gespeel van 'n skynheilige. Ek het gesê: "Jy glo nie dis die Waarheid nie?"

274 Sy het gesê: "Ja, meneer, ek glo."

275 En ek het gesê: “Glo jy in hierdie dag wanneer God iets soos daardie sal doen, wanneer . . .”

276 Sy het gesê: “Meneer, ek het geluister na die godsdienstige program.” Sy het gesê: “Ek is ’n Christen.” Sy het gesê: “Ek het geluister na die programme, ek het daardie man gehoor daarbo wat vanmôre genees is, daardie blinde skoenmaker. Hulle het hom uit die kerk gegooi, hy het soveel geraas gemaak, een kerk na die ander. Met sy hoed op ’n kierie, dit rondgeskud, op-en-af in die kerke gehardloop, almal in die stad, geskree: ‘Ek is genees! Ek is genees!’ ’n Blinde skoenmaker.”

277 Ek het gesê: “Glo jy dit?”

278 En sy het ’n klein bietjie daar gestaan, was soort van motreën, sy het gesê: “Meneer, as jy my sal inkry waar hy is, dan sal ek my Vader vind.” Toe het ek omtrent soos *dit* gevoel.

279 Ek het gesê: “Miskien is ek die een waarna jy soek.”

280 Sy het gesê . . . my aan die lapelle van my jas gegryp, sy het gesê: “Is jy die Geneser?”

281 Ek het gesê: “Nee, suster, maar ek is Broer Branham.”

282 Sy het gesê: “Wees genadig!”

Ek het gedink aan arme ou blinde Fanny Crosby: “Terwyl U andere besoek, moenie by my verbygaan nie.” Sien, Hy het een genees, Hy kon haar genees.

283 Ek het my hand oor haar oë gesit, ek het gesê: “Dierbare Jesus, eendag het ’n ou ruwe kruis in die straat afgestamp gekom, die skouers met bloed wat uit hulle loop, die klein swak liggaampie wat dit gedra het, het onder die vrag geval. ’n Gekleurde man met die naam van Simon, van Cirene, het nadergekom en die kruis opgetel, Hom dit gehelp dra. Ek is seker U onthou dit, Vader. En een van sy kinders steier hier in duisternis, ek is seker U verstaan.”

284 Sy het gesê: “Glorie aan God! Ek kan sien!” Uh-huh.

285 Ek het gesê: “Kan jy sien?”

286 Sy het gesê: “Ja, meneer.”

287 Ek het gesê: “Tel daardie ligte.” En sy het hulle getel. Ek het gesê: “Watter kleur pak het ek aan?”

288 Gesê: “Jy het ’n grys pak aan, met ’n geel das.” Daar was dit, sy kon sien.

289 O, God respekteer nederigheid Uh-huh.

Hierdie in sigself is wat die geweldige oorwinning in die liefde Goddelik sal tot stand bring, en laat plaasvind.

290 Dierbare God, hê genade en genees my suster in die Naam van Jesus Christus. Amen.

291 Dierbare God, soos ek hierdie swak, verrimpelde hand neem, weet net U wat hier deurbeweeg het. Ek bid, dierbare God, dat dieselfde hand wat ek vanaand het sal omhels soos daardie swak hande van Simeon daardie dag: “Here, laat U dienaar in vrede gaan, want ek sien nou U verlossing.” Mag dit oor haar kom, Here, U verlossing, en haar gesond maak in Jesus se Naam. Amen.

292 [Leë kol op band—Red.] Op *Die Verhoor*, het Mnr. Ongeloof Jesus Christus aangekla. Onthou julle *Die Verhoor*? Hoedat die... Hulle het die—die advokaat gehad en alles, en wie gestaan het vir wie. En ons het die—die vervolgings advokaat gehad, Satan, wat sou vervolg; hoe die verhoor gebring is.

293 En hy het gesê, een, Mnr. Twyfelaar, hy het opgekom, hy het gesê: “Ek het ’n prediker hoor sê: ‘Salf die siekes in olie, die Bybel het dit gesê.’ Ek was gesalf in olie, is nie genees nie. Die ander een het gesê: ‘Lê hande op die siekes, hulle sal herstel.’” Hy het probeer vervolg.

294 Maar toe die getuie na vore gekom het, hier was dit: “God het vir hulle gesê, gesê: ‘Julle was...’” Hy het gesê: “Dit was ses maande vandat daar hande op my gelê is, en U Woord sê dat ‘Lê hande op die siekes en hulle sal herstel.’ En hande is gelê op my deur een van U gesalfde dienaars, en ek het nog nie herstel nie. Daarom is U ’n valse voorgee, want U Woord bedoel nie wat Dit sê nie.”

295 So toe die getuie na vore kom, was die ware hierdie, dat “Sy Woord waar is. Hy het nooit gesê *wanneer* Hy dit sou doen nie, Hy het gesê: ‘Vir hulle wat geglo het sal hierdie tekens volg; as hulle hande op die siekes lê *sal* hulle gesond word.’ Sien? Sien, dis wat Hy gesê het: ‘Hulle *sal* gesond word.’ So óf dit ’n ontvanklike wonderwerk is wat pas gebeur het reg soos *dit*, óf dit net God gehoorsaam is, dit hang van Hom in die indiwidu af. Sien? Maar as indiwidu Dit glo, ek gee nie om hoe lank dit neem nie. Hy het vir Abraham gesê: ‘Jy gaan ’n baba hê by Sara.’ Die baba het nooit gekom vir vyf-en-twintig jaar nie. Hy het vir Noag gesê dit ‘gaan reën.’ Noag het die vloed gehad... die—die ark gebou vir die vloed, baie, baie jare voor die vloed gekom het, maar Hy het geweet dit gaan reën. Die Bybel het gesê: ‘Die gebed van geloof sal die siekes red, en God sal hulle oprig.’ Wanneer? Hy’t nie gesê nie. God is regverdig, Hy is getrou, lees net wat Sy Woord sê.”

296 Dis wat ek vanaand gedoen het, hande gelê op die siekes. Nou, ek glo elkeen van hulle gaan genees word. Ek glo, elkeen van hulle. Glo julle dieselfde? Nou glo vir hierdie beproefde mense.

297 Daar’s ’n dametjie hier, lyk asof ek behoort te ken, ek het vir haar gisteraand gebid, daarbuite in die gebedsry. Wat’s haar naam? Chambers... Chambless. As daardie dametjie sou

gelewe het—normaal sou gelewe het, nie beproefde sou wees nie, sou sy beslis 'n pragtige vrou gewees het. En sy sit nou daar, en skud. Pragtige, goeie gees in die meisie. En sy sit daar en trek soos *hierdie*. O, hoe dit my hart breek. Hoedat ek gewens het. . . net hoe ek sou!

²⁹⁸ Hier's 'n babatjie, dame wat hier sit en dit vashou. Sy klein tongetjie wat uithang, sy liggaampie beproef. Wat as daardie my klein Joseph was? Wat as dit my klein kleinseun Paul was? Wat as dit Rebekah was wat daaragter sit, of Sarah? Wat as Mev. Simpson hier my vrou Meda was? Hierdie jongman wat hier sit, Billy Paul was? Hierdie bejaarde vrou wat hier sit my moeder was? Onthou, dis iemand se baba, iemand se suster, iemand se dogter, en iemand se seun. Sien? Ek is hulle broer, Hy is ons Verlosser. Al wat ek kan doen is. . . watter geloof ek het is geoffer om hulle ontwil. Dis al wat ek weet.

²⁹⁹ Nou, die Here kan my 'n visioen wys, Hy kan my sê wat verkeerd is met elkeen van hulle. Ek kan dit aan julle bewys, sien, julle weet dit. Maar dit genees hulle nie. Dit genees hulle nie. Nee, dit moet iets wees wat in hulle val, sien. En ek hoop. . .

³⁰⁰ Soos ek kan opgaan hier en elkeen van julle kan neem en julle doop in die Naam van die Here Jesus Christus, dit sou nie julle sondes vergewe nie. Nee, nee! Nee, ek glo nie in waterdoop in die Naam van Jesus Christus tot wedergeboorte nie; ek glo die Bloed is wedergeboorte, sien, nie—nie die water nie. Maar, sien, ek kon doop en doop, en jy gaan net onder 'n droë sondaar in, kom 'n natte op; sien, totdat jy deeglik bekeer het. *Bekeer*, en word dan gedoop in die Naam van Jesus Christus. Sien? En dis waar ek verskil van die Eenheid beweging. Nie doop tot wedergeboorte nie, nee; ek glo dis die Bloed wat reinig, nie die water nie. Sien? *Bekering*, en dan om gedoop te word in die Naam van Jesus Christus.

³⁰¹ Nou gaan ek af om te bid. En hierdie mense is net soveel vir julle as wat hulle vir my is, miskien selfs meer in daardie lyn van verwantskap.

³⁰² Laat ons nou almal bymekaarkom, en julle hande in geloof, en my hand in geloof, wat die hande van die Here Jesus afbring, om op hierdie arme, kreupel mense te lê. Sal julle saam met my bid?

³⁰³ [Leë kol op band—Red.] Diegene met sakdoeke wat vir die siekes en beproefdes is, julle mag hulle kry net na die diens. Nou help my bid vir diegene, sal julle?

³⁰⁴ God, ons dank U, Here, vir wat U vanaand gedoen het. Ons dank U vooruit vir die genesing van elke persoon wat deur die ry gekom het. Dierbare God, ek bid oor hierdie sakdoeke, miskien vir sommige wat nie eens na die diens kon kom nie, en hulle geliefdes het die sakdoeke gebring. In die Bybel is ons

geleer dat hulle van die liggaam van Paulus sakdoeke of voorskote afgeneem het. Nou, daardie mense destyds het in U Teenwoordigheid gelewe, hulle het U op die straat gesien, hulle het U in hulle diens gesien, en hulle het U selfde Gees op Paulus gesien. En hulle het geweet dit was nie daardie man nie, dit was U Gees wat sy lewe oorheers het, want ons sien Paulus dieselfde dinge doen wat U het.

³⁰⁵ En nou, Here, die mense van hierdie dag sien dieselfde God wat lewe in Sy Kerk saam met Sy mense. En hulle het hierdie sakdoeke gebring, dat hulle van hier af geneem kan word na hulle geliefdes. Skenk dit, God, dat elkeen van hulle genees sal word op U eie manier. Ons versoek nie enige sekere ding om gedoen te word op enige sekere manier of enige sekere aard nie; ons vra net: "Op U eie manier, Vader, genees hulle." Tot die heerlikheid van God, offer ek hierdie gebed van geloof daaroor. In Jesus Christus se Naam. Amen.

³⁰⁶ Ek het 'n wonderlike tyd van gemeenskap rondom julle geloof gehad, julle teenwoordigheid in Jesus Christus. Hierdie sal 'n diens wees wat ek lank sal onthou van wat plaasgevind het: liefde, samewerking, gemeenskap.

³⁰⁷ En nou, tot ons weer ontmoet, mag God van die Hemel julle lei. Hy Wie die sterre snags helder laat skyn, om die pad te verlig wanneer dit dof raak, mag Hy julle pad verhelder met die Ster van Betlehem, om julle te lei na 'n lewe van volle oorgawe in Sy Woord, is my gebed.

Weer ontmoet, weer ontmoet,
Weer ontmoet aan Jesus' voet;
Weer ontmoet, weer ontmoet,
God sy met jul tot ons weer ontmoet.

³⁰⁸ Nou laat ons staan. *My Geloof Kyk Op na U!* . . . ? . . . ek . . . wel, ek sal dit verander. Ek glo dis goed:

My geloof kyk op na U,
U Lam van Gólgota,
Goddelike Verlosser!
Nou hoor my terwyl ek bid,
Neem al my sonde weg,
O, laat my van hierdie dag af
Geheel Uwe wees!

³⁰⁹ Nou laat ons mekaar se hande skud wanneer hulle sing.

Terwyl ek lewensdonker doolhof bewandel,
En verdriet om my versprei,
Wees U my Gids;
Laat duisternis verander in dag,
Vee smart se trane weg,
Of laat my nooit wegdwaal
Van U sy.

310 Voel beter nou, voel julle nie?

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Stuur God Sy suiwer, soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

Nou, op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Stuur God Sy suiwer, soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

311 Dis ons afsluitingsboodskap vir hierdie veldtog:

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Stuur God Sy suiwer, soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

312 Buig ons hoof. Soos die wiele 'n lied neurie op pad huis toe,
vertrou ek dit sal. . . julle die neurie van die wiele sal hoor, die
brul van die masjien:

Op die vlerke van 'n sneeuwit duif,
Stuur God Sy suiwer, soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

[Broer Branham begin die koortjie neurie—Red.]

. . . duif,
Stuur God Sy suiwer, soet liefde,
'n Teken van bo,
Op die vlerke van 'n duif.

313 Met julle hoofde gebuig, gee ek julle aan julle. . . Broer
Noel.

OP DIE VLERKE VAN 'N SNEEUWIT DUIF AFR65-1128E

(On The Wings Of A Snow-White Dove)

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Sondagaand, 28 November, 1965, by die Life Tabernakel, in Shreveport, Louisiana, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2008 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Kopiereg kennisgewing

Alle regte voorbehou. Hierdie boek mag gedruk word op 'n tuisrekenaar vir persoonlike gebruik of om uitgegee te word, gratis, as 'n middle om die Evangelie van Jesus Christus te versprei. Hierdie boek kan nie verkoop word, op groot skaal gereproduseer word, op 'n webtuiste geplaas word, in 'n opsoekstelsel geberg word, vertaal word in ander tale, of gebruik word om fondse in te samel, sonder die uitdruklike geskrewe toestemming van Voice Of God Recordings®, nie.

Vir meer inligting of vir ander beskikbare material, kontak asseblief:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org